

Første nummer av

THE EUROPEAN BRIDGE REVIEW

er nå kommet ut

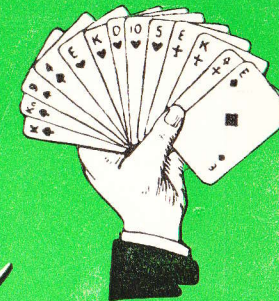
AV INNHOLDET KAN NEVNES:

Paris Reflexions — *M. Harrison-Gray*, Points on Paris — *H. W. Filarski*, Shortcomings in Slam Bidding Technique — *Erik Schubert*, Anglo-American Encounter — *Alibi*, Back to Nature — *Eric Jannersten*, Where is the Missing Card? — *Robert Darvas*, Greed Doesn't Pay — *Tore Sandgren*, Bridge Hypochondria — *Charles H. Goren*, The Four-Clover Club — *Egil Wang*, The Wilder Coup — *George S. Coffin*, Diary of a Bridge Player — *Rolf Boe*, Test Your Play, — *Robert Darvas*—*Paul Lukács*, Pick the Answer — *H. W. Filarski*.

Helårsabonnement kr. 25: —

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29
Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen
— *The European Bridge Review*, Klinten, Sverige.

Bridge journalen

Nr 8 25. oktober
1949 - 1. årgang

I dette nummer:

En merkelig moral	
Rolf Bøe	254
Acol	255
Rutinemessige feil	
H. W. Filarski	259
Et jubileum i miniatyr	
Einar Werner	261
Partiell eliminasjon	
Egil Wang	262
Efos	265
En farge behandles	
Rolf Bøe	267
Reds spalte	270
Siden sist	271
Eksamensprøven	275
Mesterløseren	280
Min kone drømmer	
Nils Steen	283
Fra Nord til Syd	285
Brev fra leserne	286

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Eugeniegate 1, Oslo

Telefon 46 02 91

Postgiro 134 29

Abonnementspris 1949 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Forleden dag traff jeg en spiller som hadde følgende å berette:

— Det var bare såvidt vi ikke slang med til finalen i X-turneringen. Hvis det bare ikke gått så dårlig ved det siste bordet, hadde vi kvalifisert oss. Men der satt A og B og da vi spurte dem hvordan det hadde gått svarte de dårlig, de hadde ingen sjanse. Da kan dere vel gi oss noen poeng også da, sa jeg, for vi har sjansen. Men den forbaskete A sa at "jaså, dere ligger bra an, ja da skal vi krige." Og det værste var at det gjorde de. De presset oss op i

En merkelig moral

to umulige kontrakter slik at vi fikk to rene bunner mot dem. Var ikke det dårlig gjort?

Det kunne jeg dog ikke være enig i. Tvertimot. Jeg synes det var bra gjort av A og B å kjempe videre, og ellers ville min makker og jeg vært slått ut.

Så kommer et brev utenbys fra.

— Det værste synes jeg var at når et par fra Z spurte oss hvordan vi lå an, etterat vi hadde fått to topper mot dem. Jeg svarte dårlig, og deretter kom replikken: Da kunne dere vel latt være å ta så mange poeng fra oss da — for vi lå fint til etter igår. Dere har jo ikke bruk for poengene.

Alle er vel enig med oss i at det er dårlig moral å tenke på denne måten. Det eneste som kanskje kan forsone er at iallfall de fleste ikke mener så meget med det de sier. Uttalelsen er derfor bare ment som en skuffelse over at

det ble så dårlig utdeling av poeng i denne runden, når man hadde så god bruk for flere.

Men det finnes også spillere som tar motpartens prestasjoner som en personlig forelempning. Egentlig skulle det vel ikke være nødvendig å peke på det usportslige i dette, man kan bare forklare vedkommende spiller at han ville se annerledes på det hvis han mistet en førsteplass fordi hans motstandere fikk poeng i present.

Nei, hver og en skal krige til det siste, likegyldig om man ligger godt eller ikke. Og jeg vil gi en liten advarsel til dem som har latt falle en slik ytring noen gang, uten at det kanskje var så alvorlig ment. La være å kritisere motpartens "unødig gode" spill, selv om det sies som spøk. En spøk kan misforståes.

Men vi har enda ikke truffet den værste typen. Jeg påstår ikke at den er alminnelig, men det har iallfall hendt for mange ganger at man gir bort poeng til klubbkamerater. Jeg så engang en slik episode. To par fra samme klubb møttes på slutten av en utslagsrunde. De spurte hverandre hvordan det var gått, og det viste seg at det ene paret hadde fått langt flere poeng enn det hadde bruk for, mens det andre tvilte på om det kunne klare seg uten å bli slått ut. Hvoretter en av spillerne i det paret som var sikre på å komme med havnet i en bombesikker fire spar, som han imidlertid spilte bort med vilje. Det var ikke mulig, selv for en begynner, å gå bet hvis man ikke spesielt la an på å spille nulo.

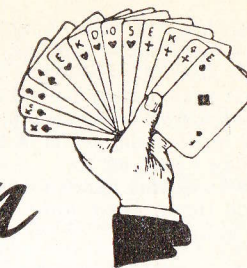
Det værste er at det er så fryktelig vanskelig å avsløre denne typen. De "gjorde en tabbe" og så kan det ikke sies mer om det. Men bør disse synderne få slippe?

NEI. Det er slike utvekster som ødelegger bridgen vår, og vi bør alle gjøre vårt beste for å bli kvitt dem. Og hvis det ikke er noen annen metode så får vi fryse dem ut. La være å snakke med dem, uten for å forklare dem at deres selskap ikke er ønsket, og fortell til andre hvorfor dere ikke vil snakke med dem.

Det er kanskje enkelte som har drevet denne taktikken i det små, og mener at "det spiller da ikke så stor rolle." Jo, det spiller stor rolle, og de som gjør det av ubetenksomhet bør slutte med det før det får alvorlige følger for dem.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 8

25. OKTOBER 1949

1. årgang

ACOL

Det har vært meget snakk om Acolsystemet — europamestrenes meldesystem — i den siste tiden. Det store flertallet av spillere i vårt land har vel imidlertid bare et tåkete begrep om hva dette går ut på, og vi regner derfor med at det kan ha sin interesse med en oversikt.

Acol er et system som er basert på logikk og sunn fornuft. Dets motstandere i England — Acol er ikke på langt nær det dominerende systemet i England, men det brukes av de fleste toppspillerne — hevder at det ikke er noe system idetheletatt! Og på en måte kan man gi dem rett. Acol har nemlig ikke tilnærmevis så stramme regler for hver melding som de fleste andre systemer — det er langt mer elastisk.

S. J. Simon, den kjente avdøde skribenten og europamesteren — skrev at Acol er et meget smidig apparat, som er lett å få igang men som også er lett å bremse, slik at man øyeblikkelig kan få stanset når det er fare på ferde. Systemet har en mengde lette åpningsmeldinger, men er enda rikere på advarsler, og man er alltid klar til å starte meldingene på et høyt trin, når motstanderne har stanset i en lav kontrakt.

Simon innrømmet at bremsene ikke alltid fungerer som de skal, de fungerer enkelte ganger overhodet ikke, andre ganger på gale steder. Men det synes han man kan bære over med, for man oppnår på denne måten at systemet gir det beste resultat i det lange løp.

Systemet er lagt opp slik at man tar mest hensyn til alle de dagligdagse

småspillene og utgangsspillene, så får de store svingspillene etterpå klare seg med det maskineriet som er til overs. Grunnen til dette er at småspillene forekommer langt oftere, og at gode spillere likevel som regel havner i de riktige kontraktene når svingspillene en gang iblant dukker opp.

I Acol bruker man ikke honnørstikkberedning, men en poengberedning hvor et ess teller fire poeng, en konge tre poeng, en dame to poeng og en knekt ett poeng.*) Ved grandåpning holder man meget strengt på at den bestemte poengstyrken er til stede, hverken mer eller mindre, men ved fargeåpning tar man det ikke så nøye med poengene.

Kravet til en åpningsmelding på et trekk i farge er omtrent som vi er vant til, med unntagelse av at Acospillerne enkelte ganger åpner med hender hvor vi ville ha passet uten å betenke oss. Dette er spesielt tilfelle når man har en god gjentagbar farge, eller man på annen måte er beredt til å ta imot makkers eventuelle svar. Her er et par eksempler:

♠ 5 ♥ E-kn-5 ♦ K-kn-10-6-4 ♣ D-kn-9-2

Her skal det åpnes med en ruter. Grunnen er at man får meldingene mer på rett kjøll når man åpner selv, uten å vente på at motparten skal sette igang. Å melde to ruter etterat motstanderne

*) Denne poengberedningen er opprinnelig konstruert av amerikaneren Milton C. Work, før 1920.

for eksempel har åpnet med en spar kan være farlig, og enda verre blir det hvis man blir nødt til å melde *tre* ruter. Hvis man passer hele tiden kan man gå glipp av en billig stamp, for ikke å tale om hvor dumt det er å la motstanderne melde i fred og ro.

Nå, denne hånden kunne vi kanskje også tenke oss å åpne med. Men her er en annen:

♠ E-D-kn-10-5 ♥ D-kn-10-9 ♦ 5-3 ♣ 9-2

Det er bare to honnørstikk, så hånden er ikke meldbar under noe forhold, etter våre begreper. Men Acolspillerne åpner gladelig, og har slett ingen dårlig samvittighet etterpå heller.

Engelskmennene brukte gang på gang slike lette åpningsmeldinger både i København og Paris, og som regel med et heldig resultat. Det vanskeliggjorde motstandernes meldinger, slik at engelskmennene mange ganger fikk spille lave delkontrakter — som gikk hjem — ved begge bord. I andre situasjoner hindret de motstanderne i å nå fram til utgangs- og slemkontrakter, idet det jo er vanskeligere å melde prest etterat motstanderne har åpnet.

Svarene på en enåpning følger stort sett våre vanlige regler, men det er enkelte unntagelser. Man oppmelder i en ny farge såsnart man ser at det bør spilles utgang, det kan mange ganger bli med mindre styrke enn de hos oss foreskrevne tre og et halvt honnørstikk. Ofte er styrken bare to og et halvt honnørstikk.

Hverken to grand eller enkelt hoppmelding i makkers farge er kravmelding. Åpneren har rett til å passe med minimum. Svarhånden antyder bare muligheten av at det kan være utgang, så får det bli åpnerens sak å ta avgjørelsen. Her er et par eksempler:

♠ D-6-4-2 ♥ 9 ♦ E-8-5-3 ♣ K-9-5-2
♠ 7-kn-7-5 ♥ 9-2 ♦ K-kn-8-4-2 ♣ D-5
♠ 9-7-6-4 ♥ 8 ♦ D-10-7-5-3 ♣ E-kn-7

Med alle disse hendene svarer De tre spar etterat makker har åpnet med en spar. Og åpneren kan passe eller melde videre, presis som han ønsker. På den samme måten er det med to grand, som meldes med jevn fordeling og 11—12 poeng, f. eks. med:

♠ kn-6-4 ♥ E-8-2 ♦ E-D-5 ♣ kn-8-4-2

Her svarer man med to grand etter makkers fargeåpning på et-trinet, like-

gyldig hvilken farge han har åpnet i.

De svakere svarene følger stort sett våre vanlige regler. En grand og to i åpningsfargen er svake svar, som åpneren har rett til å passe på, og en over en og to over en er krav for en runde, såsant ikke svarhånden har passet først.

To kløver er den eneste meldingen som er krav til utgang. De videre meldingene utvikler seg omtrent som vi har forklart i artikkelen *Vi lapper på systemet* i Bridgejournalens nummer 4 år.

Toåpningene i de andre fargene er rent spesielle for Acol. De brukes for å vist en sterk hånd, hvor man kan klare utgang med svært liten hjelp fra makker. Dessuten må man ha en meget ujevn fordeling, f. eks.

♠ E-K-D-kn-8-5 ♥ E-4-2 ♦ E-kn-8 ♣ 7
♠ E-D-kn-7-4-3 ♥ K-D-kn-9-5-2 ♦ 6 ♣ —

Meldingen er krav for en runde, men ikke til utgang. Svarhånden har således lov til å passe i annen melderunde.

Fordelen ved meldingen er at svarhånden med en gang får vite om at honnørstyrken i sidefargene kanskje ikke har noen verdi i det hele tatt. I det siste eksemplet har åpneren for eksempel ingen nytte av konge, dame i ruter eller ess, konge i kløver hos makker.

På den andre siden gir disse meldingene klar beskjed også når de *ikke* anvendes. Hvis det for eksempel åpnes med to kløver, vet svarhånden øyeblikkelig at åpneren sitter med *fordelt* styrke, og hvis meldingene går:

1 ♥ — 1 ♠
4 ♥

så må åpneren ha tilpassning til spar!! Han må tydeligvis ha en lang og sterk hjerterfarge, og stor honnørstyrke, men når han med en slik hånd ikke åpnet med to hjerter, kan det bare bety at hans hånd har steget i verdi etter makkers svar i spar.

De høyere åpningsmeldingene i farge er alle forhindringsåpninger. Kravene til spillestyrke er omtrent de samme som vi bruker. (Det vil si ikke den forældede regelen om *gående* eller nesten gående farge for en treåpning).

Grandåpningene er også temmelig særpregede. Utenfor faresonen åpner man med en grand med bare 12—14 poeng, også med noe slikt:

♠ K-5-3 ♥ E-4-2 ♦ kn-9-7-3 ♣ E-kn-6

Synes De at det er temmelig tynne saker? Ja, men engelskmennene resonnerer som så at grandåpningene bør være svakest mulig. Den eneste grensen nedad er frykten for hvordan det vil gå hvis makker er blank og motparten straffedobler. Derfor har man en svakere grandåpning utenfor faresonen. I faresonen må man ha mellom 16 og 18 poeng, altså noe slikt:

♠ K-5-3 ♥ E-4-2 ♦ D-kn-9-7 ♣ E-D-6

Dette er maksimum. Minimum er omtrent:

♠ K-5-3 ♥ E-4-2 ♦ D-kn-9-7 ♣ E-kn-6

Som De ser er grensene svært stramme, enda strammere enn etter Culbertsons siste bestemmelse om 3½—4 honnørstikk.

Men engelskmennene vil ha det på den måten. Makker skal være helt orientert om styrken når det åpnes med en grand.

Hva er nå fordelene ved disse svake grandåpningene? Jo at motstanderne blir holdt i uvisshet om *svarhåndens* styrke. Han kan nemlig legge seg i bakhånd og passe hvis han ikke har minst 12 poeng utenfor faresonen, eller 8 poeng i sonen. Man regner nemlig med at 24 poeng er nødvendig til utgang, og svarhånden kan lett finne ut hvor meget han bør ha.

Derfor kan svarhånden passe på en grand utenfor faresonen både med

a) ♠ kn-7-5-4 ♥ 9-5-2 ♦ 8-6-4 ♣ 8-7-3
og med

b) ♠ E-kn-8-4 ♥ D-9-3 ♦ D-10-8 ♣ kn-7-5

Med den første hånden vet svarhånden at motstanderne har en utgang, han håper bare at de melder den istedenfor å straffedoble granden.

Men det er ikke så lett for fjerdehand å vite hva han skal gjøre, all den tid svarhånden passer med begge disse hendene kan fjerdehand umulig peile sin egen makkers styrke. Hvis han melder, og svarhånden sitter med den hånden som er nevnt i eksempel b) kan det komme et smell i form av en straffedobling, og hvis han ikke melder kan man gå glipp av en sikker utgang.

På den samme måten kan svarhånden holde motstanderne i usikkerhet hvis han har

c) ♠ K-kn-5 ♥ E-D-5 ♦ D-kn-7 ♣ K-8-4-3
eller

d) ♠ 9 ♥ 8-6-4 ♦ D-7-2 ♣ E-K-kn-7-5-3

I det første eksemplet er tre grand helt opplagt, men det kan aldri være noen slem i kortene. I det andre eksemplet kan det godt hende at motparten har utgang i fire spar eller hjerter, men de får vanskeligheter med å melde den. Det kan være bra å melde over tre grand hvis svarhånden har d), men har han hånd c) kan det bli en dyr affære.

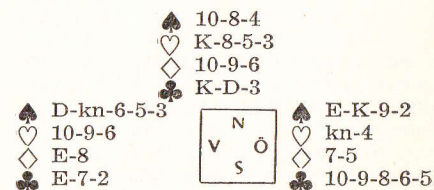
En opplysende dobling behøver ikke å være så sterk i honnørstyrken som vi er vant til. Vi bruker opplysende dobling for å fortelle at vi har en hånd som er sterk nok til å kunne åpne meldingene, men engelskmennene bruker den når de har flere meldbare farger å velge mellom, selv om honnørstyrken er svært liten.

♠ 5 ♥ D-10-7-5-3 ♦ E-kn-8-4 ♣ E-7-4

I faresonen kan det være farlig å melde to hjerter med denne hånden etterat motparten har åpnet med en spar. Derfor dobler engelskmennene opplysende, og lar makker velge mellom hjerter, ruter og kløver. (Alså en *fordelingsdobling*, som vi pleier å si).

For øvrig brukes defensive meldinger omtrent som vi pleier å gjøre det. Jeg skal derfor ikke komme nærmere inn på dem, men i stedet gi noen eksempler på hvordan Acol virker:

Syd gir, ingen i sonen.

♠ 7
♥ E-D-7-2
♦ K-D-kn-4-3-2
♣ kn-4

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	2 ♦	2 ♠
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Legg merke til at Syd "reverserer" med bare tre honnørstikk. Syd tenker i første omgang bare på å melde sin beste farge, uten å tenke på noe reverseringsprinsipp i det hele tatt. Nord har ingen god melding etter at Vest har kommet imellom med en spar, men to ruter er det beste han kan finne på. Når turen kommer til Syd igjen regner han med at det i alle tilfelle bør kunne vinnes fire ruter, når makker har støttet frivillig. Derfor tør han vise hjerterne på tretrinnet. Og Nord, som jo har flott tilpassning til en hjerterkontrakt, er ikke sen om å løfte til utgang.

♠ E-K-8-5-4 ♥ kn-9-6-2 ♦ — ♣ D-8-7-6	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ö</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ö	S	♠ D-9 ♥ E-D-3 ♦ D-kn-8-4-3-2 ♣ K-4
N					
V Ö					
S					

Vest	Øst
1 ♠	2 ♦
2 ♠	4 ♠

Legg merke til Vests lette åpning, som gjør det så enkelt for Øst. Han kan uten videre gå i utgang etterat makker har gjentatt sparfargen.

Dette spillet forekom i kampen mellom England og USA, og ved det andre bordet stanset amerikanerne på to hjerter etter følgende meldinger:

Vest	Øst
pass	1 ♦
1 ♠	2 ♦
2 ♥	pass

Et typisk trekk i Acolsystemet er teorien om *limit-meldinger*, hvor den ene spilleren viser sin fulle styrke, og deretter overlater til sin makker å bestemme hvor høyt man skal gå. Makker kan da mange ganger gå rett i sluttmeldingen, uten å gi fra seg flere opplysninger, som i dette tilfelle bare kommer motparten til gode. Vi har sett hvordan denne limit-teorien virker etter en grandåpning, og etter svaret to grand eller hopp i makkers farge etter en fargeåpning på et-trinnet, men det virker presis på samme måte gjennom hele systemet.

Acol virker utmerket i praksis, vel å merke så lenge det er sterke spillere som sitter ved bordet. Hvis De ikke er en desidert toppspiller bør De være forsiktig med det, for det er ikke noe annet system som stiller så store krav til egen dømmekraft og forståelse.

Otto Krefthing: 50-Blokken.

Sikkert som en lås kommer Krefthings nye bridgeblokk hver høst, med regnskapsblanketter både for robberbridge og for turneringer i hjemmene, og med det beste av alt, et litet hefte på seksten sider med et sammendrag av meldesystemet, teorien for spilleføring og de nye lovene.

Krefthings regnskapsblokk feirer i år et litet jubileum, idet den kom ut for første gang i 1935. Som vanlig har han fått med alle nyheter i Culbertsons system, slik at den er helt up to date. Jeg tror jeg kan si at en slik blokk vil stanse de fleste trettet ved bridgebordet, idet man alltid kan finne ut den riktige meldingen, spilleføringen, eller straffen for enhver forseelse.

Skal vi kritisere noe er det at avsnittet om Vienna er noe tynt. Vi forstår det kan ha sine vanskeligheter å få alt inn på seksten sider, men da burde kanskje avsnittet om Vienna heller være sloyfet.

R. B.

PROBLEM

♠ 4
♥ E-8-7-5-4
♦ E-D-10-5-4
♣ E-4

N
V   Ö
S

♠ E-9-6
♥ K-D-kn-10-9-6
♦ 9-6
♣ 9-6

Syd spiller seks hjerter. Vest begynner med sparkongen, og Øst legger spar tre.

Hvordan vil De spille som Syd for å vinne kontrakten med hundre prosent sikkerhet?

Løsning side 263.

BARNEVAKT

Et bridgelag ønsker å passe Ders barn mens De er ute. Takst som for én person. Eksp. anv.

Rutinemessige feil

H. W. Filarski

Rutine i vanlige melde- og spill-situasjoner er selvfølgelig av aller største betydning for en bridgespiller. Ekspertesurter burde være virkelig rutinerte, men hele hemmeligheten hvorfor de er eksperter er selvfølgelig at de vet når og hvor de må vike fra det rutinemessige.

Se bare på de spillene jeg tenker å skrive om nå. Jeg har hentet dem fra den hollandske "Mesterligaen", en lagturnering med bare seks lag. Selvfølgelig er ikke alle disse 24 spillerne "mesterspillere", en del av dem er selvfølgelig meget gode spillere, men de nedenfor nevnte spillene viser at det er mange av dem som bare spiller en rutinemessig bridge, og går i vannet så snart situasjonen kommer litt på siden av det vanlige.

Øst gir, N—S i farenonen.

♠ kn-7-6-5-4 ♥ K-5 ♦ E-10-8-3 ♣ 4-3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ö</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ö	S	♠ D-9-3-2 ♥ 2 ♦ kn ♣ E-K-D-kn-10-9-7
N					
V Ö					
S					
♠ E-K-10-8 ♥ E-D-9-8 ♦ K-6-2 ♣ 8-2		♠ — ♥ kn-10-7-6-4-3 ♦ D-9-6-5-4 ♣ 6-5			

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	pass	2 ♠ ¹⁾	pass
3 ♣ ²⁾	pass	4 ♥ ³⁾	pass
5 ♣	pass	5 ♠ ⁴⁾	pass
pass	pass		

¹⁾ Jeg tror ikke denne typen av kravmeldinger er særlig populære i Norge. Her i Holland tar vi litt lettere på dem og lar de fortelle noe i denne retningen: "Makker, jeg tror faktisk at vi har utgang." Vi hopper gjerne med tre honnørstikk og en bra egen farge, eller med god trumfstøtte til makker.

²⁾ Det er ikke så ofte man får den gleden å kunne støtte makker med damen fjerde etter at han har hoppmeldt.

Øst støttet derfor sparfargen helt rutinemessig. Med en liten omskrivning av en berømt engelskmanns ord ville jeg i denne situasjonen ha sagt: "Right or wrong, my clubs!" Øst burde altså ikke ha hjulpet sin makker med tre spar, men burde ha gått rett i fire grand. Hvis han finner tre ess hos makker, burde han ha fortsatt med fem grand for å høre om han har esset og kongen i spar*.)

Syv grand bør være nesten opplagt. Hvis Vest ikke har begge topphonnørene i spar, eller hvis han bare har to ess, er seks kløver den normale kontrakten. I kløver er det ingenting å frykte, mens derimot sparfargen kan sitte skjevt.

³⁾ Spørremelding.

⁴⁾ Et ess er borte, sparfargen er ikke på mer enn fire kort, og Øst har ikke gjentatt noen sidefarge. Vest tør ikke gå videre. Og det er heldig for ham, for det finnes bare elleve stikk i kortene i sparkontrakt, fordi trumffargen sitter så skjevt. Nord fant ikke det beste utspillet, ruteresset, men begynte med trumf, og fem spar var hjemme uten spar av vanskeligheter.

Ved det andre bordet meldte Vest også to spar. Men her satt en bedre spiller på Østs plass, han spurte med fire grand, hvoretter sluttmeldingen ble seks kløver.

Seks kløver var en sunn kontrakt, men alt var ikke over for det. Syd gjorde en kraftanstrengelse og startet med ruterdamen!! Han håpet at makker satt med ruteress, og at han forsto at Syd ville ha spar igjen.

Blindemann kom opp, og Øst var ganske fornøyet med sin makkers kort. Han regnet med at spillet kunne vinnes uten vanskeligheter selv om det satt

*) Denne varianten brukes en del i Norge også. Fire grand er vanlig Blackwood, mens fem grand etterpå er den store frie, som spør etter topphonnørene i makkers farge. Hvis makker ikke har de nevnte topphonnørene, viser han sine konger på vanlig måte. Jeg vet ikke om det er på denne måten hollenderne bruker varianten, men slik er det iallfall hos oss. Det er visstnok Astraspillerne som har lansert den, men om de bruker den nå tør jeg ikke si.

Red.

fire spar imot på en hånd, for han stolte på sine egenskaper i kortlesningens vanskelige kunst. Dessuten kunne hjerterkongen sitte annen eller tredje. Etter sin egen oppfatning var Øst god nok til å klare kontrakten, og han tenkte derfor ikke så meget på det uventede utspillet. Han satte i bordets konge, Nord stakk med esset, og trodde knapt sine egne øyne når han fikk se ruterknekten falle. Det viste seg at Nord var verdig sin plass i mesterligaen, for etter en liten betenkning fortsatte han med en spar, og resultatet ble selvfølgelig en bet.

Hvis Øst imidlertid hadde gjennomskuet komplottet og lagt en liten ruter fra bordet, hva da? Ingen Nord i verden ville ha stukket med esset, iallfall ingen Nord i den hollandske bridgeverdenen, og kontrakten skulle ha vært enkel nok.

Hvor vakkert utspillet av ruterdamen enn var, burde Syd ha gjort det enda vakrere, ved å spille ruter ti. Skjønt det utspillet gjør det vanskeligere for Nord å finne det drepene tilbakespillet.

Det andre spillet jeg vil skrive om forekom i samme kamp, og viser en annen interessant situasjon:

Nord gir, alle i faresonen

♠ 10-9-6-5 ♥ D-3 ♦ K-8-2 ♣ K-8-7-6	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ kn-8-4 ♥ kn-10-4 ♦ kn-9-5 ♣ D-kn-9-2
N	O					
V	S					
♠ E-K-D-7-2 ♥ K-7 ♦ 10-6-4 ♣ 10-5-3						

Nord åpnet med en hjerter ved begge bord, og etter svaret en spar hoppet merkelig nok begge Nordspillerne til tre hjerter.

Ved det ene bordet ble kontrakten fem hjerter, som ble vunnet uten vanskeligheter. Men ved det andre bordet kom Nord—Syd i den dårlige kontrakten seks hjerter.

Mot seks hjerter startet Øst med kløverdamen, og Nord så fort at han bare hadde en eneste sjanse til å vinne. Han tok kløveresset med en gang, og innkasserte de tre sparhonnørene. Stillingen var nå:

♠ 10 ♥ D-3 ♦ K-8-7 ♣ K-7-6	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ kn-10-4 ♥ kn-9-5 ♣ kn-9-2
N	O					
V	S					
♠ 7-2 ♥ K-7 ♦ 10-6-4 ♣ 10-5						

Nå kom nok en spar fra bordet, og Nord stjal med hjerter ni. Øst stjal strålende over, og fortsatte med kløver. Nord stjal, så kom esset og kongen i trumf, og en liten ruter forsvant på den siste, stående sparen. Deretter var det bare å ta ruterfinessen, og spillet var hjemme.

Øst mente etter spillet at han umulig kunne se at han ikke skulle stjele over. Men en enkel analyse viser jo at Øst ved å beholde sine trumf kan drepe bordets siste spar, idet Øst har en trumf mer enn bordet, og dette ikke har noen annen innkomst. Østs overstjeling ga et stikk, men samtidig gikk et annet stikk tapt. Dessuten mistet han et tempo. Det burde han ha visst.

Øst spilte rutinemessig. Han burde ikke ha tatt imot det stikket Nord var så vennlig å ville gi ham — det viste seg å være av samme typen som den vinen Medici pleide å by på.

EM-statistikk

Europamesterskapet ble i år arrangert for tiende gang. Av disse ti gangene har Østerrike vunnet de fire, Ungarn og England har to seire hver, og Frankrike og Sverige har hver sin seier. En tabell hvor de tre første lagene i hver turnering får poeng etter skalaen 3—2—1 ser slik ut:

1. Østerrike	13
2. Ungarn	9
3. Holland	8
4. Sverige	7
5. England	6
6. Norge	5
7. Jugoslavia	4
8. Frankrike	3
9. Tyskland	1
9. Danmark	1

Åtte andre nasjoner har deltatt uten noen gang å være blitt plasert blant de tre beste.

Et jubileum i miniatyr

Einar Werner

De bridgespillere som har vært med fra turneringsbridgens første dager husker sikkert pionerens "fantastiske" prestasjoner ved bridgebordet. De har på følelsen at Culbertson, østerrikerne Jellinek og Schneider, ungarene og alle de andre minst (!) var i samme klasse som våre dagers stjerner. Og hvordan spilte vi egentlig selv? Såvidt jeg husker var vi ganske fornøyde — bridgespillernes spesielle kjennetegn.

Nåja, det er jo mange arkiver å lete i, og forleden dag plukket jeg fram "I. B. L. Championship 1934". Det er et merkelig verk, som ble skrevet av dr Paul Stern etter europamesterskapet i Wien 1934. Boken er like stor som en telefonkatalog; og samtlige spill er gjengitt, med meldingene, kommentarer om meldinger og spill, og en mengde annet stoff. Jeg begynner forskningen i arkivet med spill nummer en fra kampen mellom Østerrike og Sverige. De får bare Nord's hånd til å begynne med:

♠ E-K-D-kn ♥ E-D-kn-4 ♦ D-kn ♣ 8-6-5

Nord gir, ingen er i faresonen. Nord åpner med en spar, Øst passer, Syd sier to spar, Vest passer og så er det Dem. Det er jo en god del å velge mellom — fire spar, tre spar, tre hjerter og eventuelt pass er det som man først tenker på. Men de svenske vikingene reflekterte ikke på noe av dette. Ivar Andersson og Einar Werner meldte stolt:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♠
4 gr	5 gr
6 ♠	

Kortene var.

♠ 9 ♥ K-9-7-5-3 ♦ K-5-4-3 ♣ K-D-kn	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ 8-5-4-3 ♥ 10-8-6-2 ♦ 10-8-7-6 ♣ 10
N	O					
V	S					
♠ 10-7-6-2 ♥ — ♦ E-9-2 ♣ E-9-7-4-3-2						

To beter kunne ikke hindres. Nord's slemnivitt er selvfølgelig *utrolig* — men, med kløverfordeling 2—2 og ruterkongen riktig så skjer merkelige ting. Våre optimister tok som De selv brokdelene av en sjanse. Østerrikerne for sin del stanset på fire spar, og vant spillet med 10 wienerpoeng.

Ivar Andersson har nå sluttet som aktiv turneringsspiller. Men Tom Wennberg, som også var med i Wien, er "still going strong". La oss titte litt på Tom Wennberg av årgang 1934. Spillet er likesom det forrige hentet fra vår kamp mot Østerrike.

v. Blühdorn

♠ 8-3-2 ♥ 9-6-3 ♦ E-6-4-2 ♣ kn-7-4

Seth Wennberg

♠ E-K-6 ♥ 10-8-7 ♦ K-9-8-7-5 ♣ K-8

Tom Wennberg

♠ D-kn-9-4 ♥ E-K-D-2 ♦ kn ♣ E-5-3-2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S
N	O				
V	S				

Grünblatt

♠ 10-7-5 ♥ kn-5-4 ♦ D-10-3 ♣ D-10-9-6
--

Seth Wennberg åpnet som Vest med en ruter, og v. Blühdorn doblet. En moderne turneringsspillers ønskedrøm, og spesielt i 1934, da den første doblede beten i faresonen kostet 200, den andre 300, neste 400 og så videre.

Hva gjorde nå Tom? "Hektet" han motspillerne med en redobling, for etterpå å kunne straffedoble alt de finner på? Nei, så langt var vi ikke kommet. Vårt Øst—Vest-par meldte:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♦	D	2 ♥
pass	2 gr	pass	3 gr
pass	pass	pass	

Det ble akkurat ni stikk — hvorfor fikk du ikke overstikket Tom? — og vi fikk 600 poeng, mot de 2000 eller noe i nærheten vi kunne ha fått ved å doble to kløver eller hva motparten nå

Partiell eliminasjon

Egil Wang

Ved en eliminasjon fjerner man enten fra sine egne eller fra motpartens hender alle de farger hvor man ikke er interessert i utspill, og så setter man motstanderen inn på et tidspunkt hvor han er nødt til å gi favor i neste utspill.

Enkelte ganger er eliminasjonen fullstendig, det vil si man vet med sikkerhet at motparten ikke har noen farge å fri seg med, men andre ganger er eliminasjonen bare partiell, eller ufullstendig.

Ved en partiell eliminasjon må man spille på at gunstige betingelser foreligger, på samme måte som man gjør når man tar en finesse. Hvis man bare har øynene med seg er det mange ganger tilsynelatende håpløse kontrakter kan føres hjem på denne måten. Her er noen eksempler:

♠ 5-3
♥ 8-6-4-3
♦ kn-5-4
♣ K-8-6-3

♠ E-K
♥ E-5-2
♦ E-K-6
♣ E-D-10-7-4

Syd spiller fem kløver. Tre grand hadde utvilsomt gjort seg bedre, men det er for sent å snakke om når kortene allerede ligger på bordet. La oss ikke diskutere mer om den saken, faktum er at en ond skjebne har puttet oss i fem kløver. Så må vi bare prøve å gjøre det beste ut av det.

hadde funnet på. Ved det andre bordet meldte østerrikerne seks spar og fikk kontrakten, så vi tapte atter 10 wienerpoeng. Tross dette tapte vi kampen bare med 67—89, så vi var tydeligvis ikke fullt så dårlige som det virket, eller kanskje østerrikerne ikke var fullt så bra som jeg i mange er etterpå trodde.

Men det var ikke bare østerrikerne og andre stjerner som kunne bløffe. I hvert fall var Putte Kock og jeg villige elever. Hva sier De for eksempel om dette spillet, hvor vi fikk lurt et av turneringens mest berømte par, hollenderne v. Houten og Eindhorn. Øst ga og alle var i faresonen.

v. Houten

♠ E-K-D-kn-6
♥ E
♦ E-kn-9-8-2
♣ 8-6

Kock

♠ 10-9-8-4
♥ kn-7-2
♦ 7-5-4-3
♣ 9-4

	N	
V		Ö
	S	

Werner

♠ 2
♥ D-10-9-5-4-3
♦ D
♣ D-kn-10-7-3

Einhorn

♠ 7-5-3
♥ K-8-6
♦ K-10-6
♣ E-K-5-2

Meldingene, i hvert fall Nord, minner om noe i nærheten av bunnen av C-klassen:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr	D	RD	2 ♣
pass	pass	3 ♠	pass
3 gr	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Da ruterdamen falt var det ingen sak å hale inn tretten stikk, som for øvrig også finnes i grand med cirka fjorten stikk fra topp. Deretter kommer det forbløffende. Dette hollandske laget vant seks kamper av ni, spilte to uavgjorte og tapte bare en eneste kamp. Laget var turneringens storfavoritt inntil noen få runder gjensto.*)

Det har vært morsomt å plukke fram gamle minner. Men én ting er klart, etter at jeg har gått gjennom spillene fra 1934. Bridgen har gått *enormt* fram, spesielt meldeteknikken. De nordiske landene kan sikkert tilsammen sette opp minst hundre lag, som alle ville ha vunnet turneringen i Wien!

Men la oss ikke snakke vondt om den gamle tiden. Hyggelig var det, og det at vi ikke spilte bridge det visste vi ikke.

*) Ungarn vant, hvis det skulle interessere noen.

Red.

De teller to sikre tapere i hjerter, og en i ruter. Den første sjansen til å bli kvitt en taper er hvis ruterdamen sitter annen. Men det er vel neppe sannsynlig, så vi må finne på noe.

Ved å studere omhyggelig kortene finner De kanskje på noe annet. At det er muligheter til en ufullstendig eliminasjon hvis hjerterfargen skulle sitte 4—2, og den som bare har to hjerter også har ruterdamen. Den planen spiller vi på.

Vi stikker med spares, og så tar vi trumfene ut tre omganger — værre enn 3—1 får ikke trumfene sitte. Så spiller vi en liten hjerter. En eller annen kommer vel inn, og vi kan jo si han spiller spar tilbake. Esset tar stikk, og nå begynner vi å få manøvrert oss i riktig posisjon. Vi fortsetter med hjerteresset, og esset og kongen i ruter, og har nå arbeidet oss fram til følgende sluttstilling.

♠ —
♥ 8-6
♦ kn
♣ 8

♠ —
♥ 5
♦ 6
♣ 10-7

Nå setter vi motstanderne inn, ved å spille ruter. Hvis den som har ruterdamen ikke har hjerter igjen er vi berget. Han må returnere enten spar eller ruter, og i begge tilfelle kaster vi hjertertaperen vår på egen hånd og stjeler på bordet, og resten er like enkelt som å ligge og sole seg på badestranden en het julidag.

En partiell eliminasjon kan også gjøre seg bra når det er snakk om å komme inn på en blokert hånd. Kan man ikke selv klare det så kanskje motparten er så elskverdig å gjøre det for en, hvis man bare hjelper dem litt på vei.

Løsning på Problemet side 258

Syd tar straks for spareset og trumfer ut. Deretter tar han for ruteresset, og går inn på egen hånd på trumf. Nå kommer ruter ni. Hvis ikke Vest legger knekten legger Nord en liten, og etterpå kan man godspille et ruterstikk hvordan ruterfargen enn sitter.

♠ E-5
♥ kn-10-6-3
♦ 7-6-5-2
♣ 5-3-2

♠ —
♥ E-K-D
♦ E-K-8-2
♣ E-K-D-7-6-4

Syd spiller seks kløver. Vest begynner med ruter ti, som blir stukket på egen hånd. Så kommer kløveresset, og Øst viser renons. Nå er det ikke lenger så morsomt, men det kan være en utvei hvis det sitter pent.

Sjansen er at Vest har høyst to ruter og minst en hjerter. Da kan vi vinne, ved følgende spilleføring. De høye kløverne innkasseres, så kommer en ruter, og deretter esset, kongen og dammen i hjerter. Hvis Vest er blitt renons kan han så gjerne få stjele, det gjør ingen ting, men vi kan jo påstå at han ikke gjør det. Stillingen er nå:

♠ E-5
♥ kn
♦ 7-6

♦ 8-2
♣ 7-6-4

Nå setter vi Vest inn på trumf. Hvis lykken er oss huld har han ingen ruter igjen, og er elskverdig nok til å sette oss inn på bordet. Og begge våre ruter-tapere forsvinner i en fart på spareset og hjerterknekten.

Det eksisterer dog faktisk et litet usikkerhetsmoment i dette spillet, og det er at hvis Vest bare har en ruter vil han stjele andre gangen ruter spilles, og fri seg med en hjerter. Men det er større grunn til å tro at han har to ruter enn at han skulle ha tre hjerter, derfor velger vi den nevnte framgangsmåten. Så sant han da har nøyaktig to ruter kan han ha så mange hjerter han selv ønsker. Skulle han være kort i hjerter også, kan han så gjerne få stjele med sin siste trumf, han blir likevel nødt til å spille spar. Ja selv om han skulle ha singel hjerter gjør det ingen ting. Han kan stjele den an-

dre hjerteren vår, men når han etterpå spiller spar kaster vi den tredje hjerterhonnøren på sparesset, og alt er vel og bra.

♠ E-10-9-5-2
♥ E-4-3
♦ 8-3-2
♣ E-8

N
V   Ö
S

♠ K-D-kn-7-3
♥ K-5
♦ E-D-7
♣ K-10-9

Her er et annet eksempel på hva man kan utrette ved partiell eliminasjon. Syd var havnet i en kontrakt på seks spar, og Vest begynte med hjerterdamen, som fikk løpe til kongen på egen hånd. Så kom de rutinemessige forbedrelsene til eliminasjonen. Først ble det trumfet ut, Øst hadde alle de utestående trumfene, for sikkerhets skyld. Så kom hjerteresset og hjerterstjeling, videre kløveresset, kløverkongen og kløverstjeling, og stillingen var:

♠ 9
♦ 8-3-2

N
V   Ö
S

♠ kn
♦ E-D-7

Ved siden av ruterfinessen er det en sjanse til. Hvis Øst ikke legger på en høyere ruter enn syveren, kan Syd knipe med denne, og Vest kommer i alle tilfelle inn. Han må da enten spille hjerter eller kløver til dobbeltrenons, eller ruter tilbake til Syds saks, og i alle tilfelle er kontrakten sikker.

Men da Syd trakk ruter fra bordet kom Øst på med tieren. Det håpet brast også. Men Syd fant enda en sjanse. Han lot ruter ti beholde stikket. Hvis Øst fortsatte med ruter var det enda ikke forsnet å ta finessen, og hvis han fortsatte med noe annet så kunne bare ruterdamen kastes, mens bordet stjal med spar ni.

Da spillet forekom var Øst unnskyldt for å spille mer ruter, for han hadde aldri hatt andre enn tieren. Han måtte gi kløver, og Syd la opp.

♠ D-5
♥ E-4
♦ K-D-6-3
♣ E-D-8-7-2

N
V   Ö
S

♠ E-3
♥ D-6
♦ E-kn-7-5
♣ K-kn-10-9-3

Seks grand hos Syd heter kontrakten, og ruter ti kommer ut. Hvordan skal man gå fram nå?

Kongen singel i spar eller hjerter er litet sannsynlig. Noen skvis kan aldri forekomme, fordi De først må gi fra Dem et stikk, og så kan De aldri få etablert trusler i mer enn en farge. Men en partiell eliminasjon? Kan lykkes hvis den samme motspilleren har begge de utestående kongene. De tar først alle kløverne, deretter alle ruterne, og stillingen er:

♠ D-5
♥ E-4

N
V   Ö
S

♠ E-3
♥ D-6

Hvis den samme motspilleren virkelig har begge kongene, vil han sannsynligvis holde en følger til hver av dem i denne posisjonen. Og De kan bare spille to ganger spar (eller to ganger hjerter, la oss si De spiller spar). Sparkongen gir stikk, og når det nå spilles fra hjerterkongen er De nødt til å få to hjerterstikk.

I teorien ser dette ganske enkelt ut, men i praksis kan det være noe avhengig av hvilke motspillere De har. Saken er at det kan gjøres et fikst mottrekk. La oss si Vest når det er fem kort igjen sitter med:

♠ K-6   ♥ K-9-8

Hvis Vest er smart kaster han spar seks på den siste ruter. Er nå De heldig og fortsetter med sparesset er alt over, men hvis De nå skulle velge hjerteresset? Fortsetter De da med hjerter vil Vest få for kongen, og så kommer hjerter ni og betet.

For en stund så jeg i et spill mellom fire gode spillere at Syd i denne situa-

EFOS

Economic Forcing System

Vi bringer idag en oversikt over Lilliehöök og Wohlins bekjente "Efos-system".

Efos er godkjent til bruk i Sverige, og ble også tillatt under kampe- ne om Europamesterskapet i Paris iår. Hvordan det vil gå ved neste års EM tør vi ikke si. Heller ikke tør vi si noe om hvordan det vil gå hvis noen prøver å bruke det hjemme hos oss.

Åpningsmeldingen

Efos følger de vanlige regler for åpningsmelding med et par unntagelser. En meldbar farge er alltid på fire kort, men den behøver ikke å ha noen honnør i spissen. Fire småkort er tilstrekkelig.

For å åpne meldingene med den laveste av to farger som ligger ved siden av hverandre, og som er fordelt 4-5, kreves ekstra honnørstyrke. Det samme er tilfelle med fargene hjerter og kløver.

Svarhåndens første melding

Dette er den første egentlige avvikelsen fra det vanlige systemet. Svarhånden synes kanskje det ikke lønner seg å vise hva han selv har, og i så fall tar han kommandoen og bare suger opplysninger ut av makker. Svarhånden

sjonen slo både sparesset og hjerteresset. Hans resonnement var at den motstanderen som eventuelt hadde begge kongene var alt for god til å sitte med dem begge gardert og vente på å bli satt inn uten å kunne forsvare seg. Høyst sannsynlig hadde han blanket en av kongene sine. Syd slo først spares, og da kongen ikke viste seg fortsatte han med hjerteress. Og nå kom kongen seilende, så damen ga det siste stikket.

Så det kan hende at den absolutte toppspilleren sitter med kongen annen i begge farger likevel, hvis han har en mistanke om at Syd er en sterk nok spiller til å se den fellen med å blanke en konge.

Bridge er ikke alltid så lett.

den tilkjennegir dette ved å avgi den lavest mulige kravmeldingen.

Med den lavest mulige kravmeldingen mener man en hjerter over en ruter, to kløver over en spar, og så videre. Disse kravmeldingene er rent konvensjonelle, og forteller ingenting om håndens styrke og fordeling.

Åpnerens gjennmelding

Etter svarhåndens ovennevnte kravmelding fortsetter åpneren konvensjonelt med:

a) høyning av svarhåndens farge med tillegg til åpningen enten i form av fordeling eller honnørstyrke,

b) ny farge. Hvis denne sidefargen bare er på fire kort, meldes den bare hvis den er i en høyere farge enn åpningsfargen, eller hvis fordelingen er ujevn. Hvis fordelingen er jevn meldes grand isteden,

c) gjentakelse av åpningsfargen, hvis den er på minst seks kort,

d) hoppmelding i ny farge eller i åpningsfargen hvis han har større styrke enn det som kreves etter punkt b) eller c). Svarhånden har rett til å passe på en slik melding,

e) en ,to eller tre grand, avhengig av styrken, hvis hans kort ikke passer for noen av de andre svarene. Disse grandmeldinger viser en jevn hånd, med fordeling 5-3-3-2 eller 4-4-3-2 eller 4-3-3-3.

Svarhåndens gjennmelding

Svarhånden kan komme med en ny kravmelding i annen runde. Hver reversmelding og alle meldinger i ny farge på tretrinnet er krav for en runde.

Åpnerens tredje melding.

Etter den nye kravmeldingen fra makker bør åpneren vise

a) en tidligere umeldt firekortfarge
b) at åpningsfargen er på fem kort, ved å gjenta den på dette tidspunktet

c) at han har trekortstøtte i svarhåndens først meldte farge eller

d) tilleggsverdier som han ikke før har fortalt om.

Hvis åpneren kan velge mellom flere av disse meldingene, velger han den laveste fargen. Hvis han ikke har anledning til å avgi noen fargemelding, melder han så mange trekk i grand som styrken tilsier.

Hvis svarhåndens gjenmelding ikke var krav, kreves ekstra styrke for å preferere til svarhåndens første melding. Dette er jo logisk nok, all den tid man vet at den andre meldte fargen er ekte, mens det kan være tvil med hensyn til den første.

Som meldingene hittil har utviklet seg, har Efos-spilleren anledning til å trekke en god del indirekte slutninger. Hvis åpneren noen gang har hatt *muligheten* til å vise en farge, uten å gjøre det, trekker svarhånden den slutning at han ikke har fire kort i fargen. Derfor blir en senere melding i fargen oppfattet som kunstig. I meldeserien

1 ♣ — 1 ♦
2 gr — 3 ♥
3 ♠

oppfatter svarhånden tre spar som en kunstig melding, fordi åpneren ikke meldte to spar i annen melderunde, hvilket han hadde hatt full anledning til.

Åpningsmelderen kan for eksempel sitte med:

♠kn-6-5 ♥K-kn ♦E-K-4 ♣E-K-kn-6-4

og hensikten med tre spar er å holde muligheten for tre grand åpen, uten selv å foreslå denne meldingen. Åpneren forteller bare at han ikke har mer å si, og at svarhånden får bestemme sluttmeldingen.

Hvis motparten slenger inn en melding, må man ha større styrke for å melde enn man ellers behøver. Når motparten blander seg inn sløyfer man som regel alle de kunstige meldingene.

Noen eksempler

♠ 6-5-4 ♥ 10-5-4-3-2 ♦ 9-6 ♣ 10-8-6

Denne hånden er jo ikke meget å skryte av, men likevel kan man melde under enkelte omstendigheter. Hvis makker skulle åpne med en kløver eller en ruter melder man en hjerter (det er for farlig først å melde ruter og etterpå vise hjerterne hvis makker skulle åpne med en kløver). Hvis det åpnes med en hjerter melder svarhånden en spar, men hvis det åpnes med en spar har svarhånden ingenting annet å gjøre enn å passe.

Hvis åpneren etter meldingene

1 ♣ — 1 ♥

skulle komme igjen med spar eller ruter, prefererer De kløverfargen på lavest mulig nivå, og forteller derved at all videre melding skjer for åpnerens risiko. Hvis åpneren melder en grand, flytter De kontrakten over i to hjerter, men hvis åpnerens gjenmelding er to hjerter eller to grand må De passe.

Hvis meldingene går

1 ♦ — 1 ♥

passer De på alle andre meldinger enn en grand fra åpneren. Etter en grand flytter De meldingen over i to hjerter.

Etter meldingene:

1 ♥ — 1 ♠

passer De på to hjerter. Hva åpneren enn finner på å melde prefererer De hjerter på lavst mulig nivå.

Et nytt eksempel:

♠ E-6-5 ♥ K-8 ♦ K-D-7-6 ♣ K-D-kn-6

Her svarer De alltid med fargen over åpningsfargen. De videre meldingene utvikler seg slik:

Etter:

1 ♣ — 1 ♦

hoppmelder De til to spar hvis åpneren kommer igjen med en hjerter. Hvis åpneren avgir en annen svak melding, kommer De igjen med to hjerter, som er krav for en runde (reverse). Melder åpneren sterkere, f. eks. to hjerter, to spar eller to grand, går De rett i fire grand.

Hvis meldingene i første runde går:

1 ♦ — 1 ♥

hopper De til tre kløver hvis åpneren kommer igjen med en spar. Kommer åpneren med en annen svak gjenmelding (en grand, to kløver eller to ruter) følger De opp med to spar (reverse) og etter en sterkere gjenmelding går De rett i fire grand.

Hvis meldingene begynner med:

1 ♥ — 1 ♠

så fortsetter svarhånden med tre kløver, i neste melderunde, hvis åpneren skulle komme igjen med en grand, to ruter, to hjerter eller to spar. Hvis åp-

EN FARGE BEHANDLES

Rolf Bøe

Selv om det er skrevet temmelig meget om bridge har vi ikke sett noe inngående kapittel om hvordan en farge skal behandles for at man skal få flest mulig stikk. En del situasjoner er selvfølgelig behandlet ganske inngående, men andre bare er nevnt sporadisk. Vi har samlet sammen en god del forskjellige situasjoner — og selv om det egentlig er lærebokstoff tillater vi oss å presentere det i Bridgejournalen — i håp om at leserne ikke kjenner alle variantene.

Den første varianten er denne:

♠ E-kn-4

♣

♠ 9-5-2

Vi går alltid ut fra at De sitter Syd og at Nord er blindemann. Hvis De må ha to stikk i denne fargen kan De selvfølgelig håpe på at både kongen og damen sitter hos Vest. Men denne fordelingen forekommer bare en gang av fire. Hvis nieren hadde vært hos Nord,

kunne De ha spilt en liten fra Syd og knepet med nieren — i håp om at tieren skulle sitte hos Vest og de øvrige honnørene fordelt.

De kan imidlertid fremdeles få to stikk hvis Vest har tieren og en høyere honnør, og De kan tvinge ham til å spille ut i denne fargen. De legger bare lavt hos blindemann første gangen, Øst må på med sin honnør, og så har De saksen i orden.

Spillemåten går imidlertid ikke mot perfekt motspill. Hvis Vest starter med tieren er De ferdig, og kan bare få ett stikk. Men det har hendt før at motspillet ikke har vært perfekt.

♥ K-6-4-3

♣

♥ D-7-5-2

Denne situasjon er mer kjent. De kan få tre stikk hvis en av motspillerne har esset annet, og De kan gjette hvem det er. Hvordan finner De sikkert ut selv.

neren derimot kommer igjen med to kløver, hopper svarhånden til tre ruter.

Etter de innledende meldingene:

1 ♠ — 2 ♣

fortsetter svarhånden med to hjerter (reverse) hvis åpneren skulle melde to ruter. Over to hjerter fortsetter svarhånden med tre ruter, men etter to spar eller to grand hopper han rett i fire spar.

Her er et nytt eksempel:

♠ kn-6 ♥ K-6 ♦ E-10-6-5-4 ♣ D-9-8-6

De første meldingene går:

1 ♣ — 1 ♦

Hvis åpneren nå kommer igjen med en svak melding, hopper svarhånden til tre kløver, og har dermed gitt full beskjed. Kommer åpneren sterkere igjen, f. eks. med to hjerter, to spar eller to grand, er svarhånden sterk nok til å hoppmelde til fire kløver. Hvis åpneren melder to ruter, fortsetter svarhånden med to hjerter — en ny kravmelding.

Etter åpningen

1 ♦ — 1 ♥

kommer svarhånden igjen med tre ruter, hva enten åpneren sier en spar, en grand, to kløver eller to ruter. Men hvis han melder to hjerter sier svarhånden to spar, og etter to grand hoppmelder han til fire ruter.

Skulle de første meldingene gå:

1 ♥ — 1 ♠

og åpneren nå kommer igjen med en grand, to kløver, to ruter eller to hjerter, høyner svarhånden fargen hans med et trekk. Skulle åpneren derimot melde to spar, går svarhånden over i tre kløver.

Og endelig, hvis meldingene begynner

1 ♠ — 2 ♦

melder svarhånden to grand hvis åpneren skulle komme igjen med to hjerter. Han passer på to spar, men over to grand melder han tre kløver.

◇ E-6-4-3

◇ D-7-5-2

Her er en parallell situasjon. Det vil si De spiller selvfølgelig esset og deretter en liten fra Nord hvis De tror Øst har kongen. Men hvis De tror den sitter hos Vest kan det gå bra likevel, hvis han har den dobbel. De slår esset som før, og fortsetter med en liten fra begge hendene. Kongen kommer seilende, og De får resten.

♣ 10-5-4-3

♣ E-kn-6-2

Det normale er å spille en liten fra Nord og knipe med knekten. Da får De tre stikk hvis Øst skulle ha både kongen og damen, og likeledes hvis han har en av honnørene dobbel. Men det er meget annet å si om denne kombinasjonen. Hvis De tror honnørene sitter fordelt, og det er Øst som har tre kløver, er den riktige spillemåten å begynne med en liten fra Syd. Legger Vest i sin honnør kan De etterpå fange den andre honnøren hos Øst, og hvis Vest legger liten tar De tieren hos Nord. Øst må på med sin honnør, og deretter top- per De og får med Dem den andre honnøren som nå sitter singel hos Vest.

Enda en fordeling av motpartens kort vekker oppmerksomhet. Hvis De vil spille safe på to stikk skal De slå esset først. Likegyldig hvordan motpartens kort er fordelt kan ingen nå nekte Dem to stikk.

♠ E-4-2

♠ D-kn-5-3

Denne fordelingen burde alle kjenne til. Det beste er å begynne med esset og deretter spille fargen fra Nord. De får tre stikk hvis Øst har kongen (fargen må spilles enda en gang fra Nord hvis Øst ikke setter den i), likegyldig hvordan fordelingen er ellers. Hvis De begynner med damen fra Syd får De tre stikk bare hvis kongen sitter hos Vest og fargen er fordelt 3—3, en langt mindre sjanse.

♥ kn-5-2

♥ E-K-9-8

Hvorledes skal De få alle fire stikkene i denne fargen? Dame ti dobbel? Javel, men det er større sjanse for at Øst skal ha begge disse honnørene — da kan fordelingen forøvrig være hvordan den vil — eller å spille på at Øst har damen fjerde og Vest tieren annen. De starter med knekten fra bordet, Øst dekker og De tar kongen. Neste gang spiller De fargen fra bordet igjen. Den eneste vanskeligheten er nå å finne ut om Vest har tieren singel igjen, eller om dette kortet skulle sitte hos Øst. Men *noe* skal De jo ha å tenke på ved bordet også.

◇ kn-10-9

◇ E-K-4-3-2

Her må De ikke gjøre den feilen å starte med esset for å gardere Dem mot damen singel hos Vest. Nord er kort i ruter, og han har alle mellomkortene. De må derfor starte med knekten hos Nord, og ta finessen med en gang. Med enhver 3—2-fordeling er det likegyldig hva De gjør, men hvis Øst har fire kort i fargen, og Vest et, tjener De på denne spillemåten de fire gangene damen sitter hos Øst, mens De bare taper den ene gangen den sitter hos Vest.

♣ E

♣ kn-10-6-5-4-2

Hvis kløver er trumf, må De selvfølgelig starte med esset. Men så? Skal De spille knekten eller en liten kløver fra egen hånd neste gang?

De skal spille en liten. Hvis fargen sitter 3—3 taper De under alle omstendigheter to stikk. Hvis den sitter 4—2 taper De tre stikk, hvordan De enn spiller, hvis den lange trumfhånden har begge de manglende honnørene. Men De må gardere Dem mot 4—2-fordeling med en honnør på hver hånd. Da vil denne honnøren sitte singel etterat esset er gått, og den kan trekkes ut med en liten fra Dem. Siden har De knekten og tieren igjen, til å presse ut den andre honnøren med.

♠ —

♠ K-D-8-7-5-4-3-2

Også her skal De begynne med en liten. Med fordelingen 3—2 taper De to

stikk, hvordan De enn spiller. Med fordelingen 4—1 må De alltid tape tre stikk hvis ikke esset sitter singel. Men gjør det det, og De har vært forsynlig nok til å starte med en liten, kan De holde tapet nede på to stikk.

♥ 5-4-3-2

♥ K-kn-10-9

Hvis De ikke har noen mulighet til å komme inn på bordet, så husk på at De skal begynne med kongen. Den eneste sjansen De har til å få tre stikk er at damen sitter singel. Med esset singel hjelper ingenting, for De kan ikke komme inn på bordet og få knepet damen.

◇ kn-9-2

◇ K-5-4

Her har vi en morsom variant. Den beste spillemåten er å spille en liten fra Syd. Hvis ikke Vest yder noe nevneverdig kniper De med tieren hos Nord. Får Øst for damen eller esset, har De allerede sikret Dem et stikk i fargen, og det skal De være fornøyet med. Og hvis Øst skulle få for tieren har De fremdeles en sjanse ved å spille liten fra Nord og sette i kongen hvis Øst ikke bruker esset. Den eneste fordelingen som gjør at De taper ved denne spillemåten istedenfor å begynne med liten fra Nord og sette i Syds konge hvis ingenting hender, er hvis Vest har esset og damen, og Øst har tieren. Men da skal De også gjette riktig når De andre gangen spiller fargen fra Syd, og Vest er sluk nok til å legge liten. Den store fordelingen kommer fram hvis Vest har ess ti, og Øst damen.

♣ kn-3-2

♣ K-9-4

Prøv til å begynne med å spille liten fra Syd, og kom med knekten fra Nord hvis Vest legger liten. Hvis Øst tar damen kan De neste gang spille fargen fra Nord. Men da får De sikkert hodepine av å regne ut hvem som har tieren og hvem som har esset.

Denne varianten er imidlertid bedre hvis det er bordet som har kongen, og Syd som har knekten, slik

♣ K-9-4

♣ kn-3-2

Når De spiller liten fra Nord skal Øst være meget skarp hvis han setter i en eventuell dame, hvis han ikke også har esset ved siden. Og hvis han legger liten og Deres knekt trekker ut Vests ess er det ikke nødvendig å slite mer i den fargen.

♠ kn-3-2

♠ K-5-4

Syd er inne, og Nord har ingen innkomster i andre farger. De begynner med liten fra Syd. Hvis Vest har damen er alt i orden, men skulle damen sitte hos Øst er det bare en ørliten sjanse til, nemlig at esset nå sitter singel. Stor er sjansen ikke, men det koster ikke noe å prøve.

♥ K-4-3-2

♥ D-10-2

De må ha to stikk i denne fargen, og begynner med liten fra bordet og kniper med tieren. Den holder imidlertid ikke, Vest får for knekten. Hva nå? 3—3 er en mulighet, men det er også en annen sjanse, nemlig at esset nå sitter alene igjen et eller annet sted. Da vil liten fra begge hender gjøre underverker.

Hvis De etter meldingene har en mistanke om at esset sitter hos en bestemt motspiller, må De passe på annen gang å spille lavt fra den hånden som sitter foran ham. Da vil spørsmålet om esset annen eller 3—3 fordeling løse seg selv.

◇ K-10

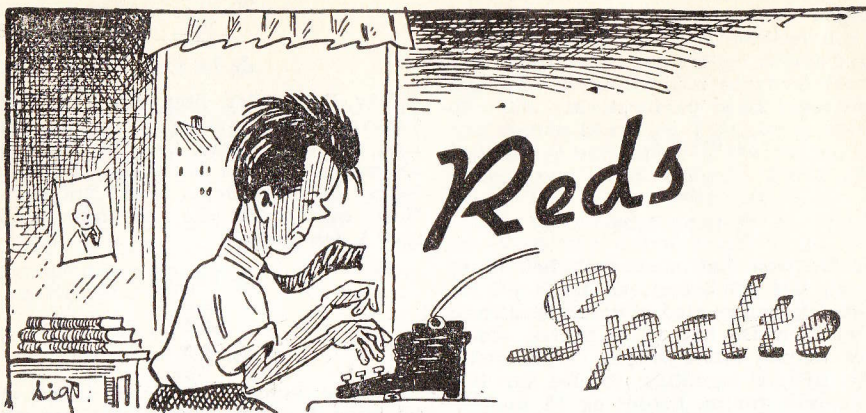

◇ E-9-4-2

Hvorledes skal De få tre stikk? Jo, ved først å spille liten fra Syd og knipe med tieren hos Nord. Det sikrer tre stikk hvis Vest har begge de manglende honnørene, og dessuten hvis han har en av dem og høyst tre kort i fargen.

Det eneste tilfelle hvor dette er galt er hvis Øst skulle ha en honnør singel. I alle andre tilfelle er den angitte spillemåten den eneste som gir muligheter for tre stikk.

Jeg har mange ganger fått høre at Vienna er blitt så altfor vanskelig i de siste årene. Da systemet kom for første gang var det enkelt og lett, men nå er det blitt vanskeligere og vanskeligere, og mer og mer innviklet. Vel, det kan være noe i dette; men la oss

Enklere Vienna

se om vi ikke kan gjøre det enklere. La oss se om vi ikke kan få vekk noen av de sjeldent forekommende konvensjonene, som nok kanskje kan ha sin verdi for en toppspiller, men som den alminnelige spilleren ikke har nevneverdig bruk for fordi den forekommer for sjelden. Det er langt bedre med et enklere system som man kan beherske enn et komplisert et, hvor makker kanskje har glemt varianten når den endelig kommer.

Vi begynner med kløveråpningen. Det er en god del av svarene på den som vi godt kan sløyfe. Først kaster vi over bord de negative eller de positive hoppmeldingene (Det er det samme hva De foretrekker, De får aldri slike kort at det gjør meldingen berettiget likevel). Videre dropper vi svaret to grand, som for det første forekommer sjelden og dessuten ofte skaffer meget bry. Hoppmeldingen til tre spar eller hjerter kan De også sløyfe, skjønt den er en glimrende melding når den en sjelden gang inntreffer. Men det er ikke ofte.

Vi får da tilbake følgende svar:

1) En ruter, vanlig negativt svar.

2) En hjerter eller spar, to ruter eller kløver — vanlig positivt svar.

3) En grand — krav til utgang. Det rekker lenge.

Etter kløveråpning og grandsvar sløyfer vi to hjerter, to spar og to grand som gjenmelding for åpneren. De meldingene forekommer også svært sjelden. Tilbake får vi:

1) To kløver, som forteller om svak åpning (høyst 24 punkter).

2) To ruter, som forteller om en sterkere åpning (minst 24 punkter) og

3) Tre kløver, som forteller om en sekskortfarge med høyst en taper, pluss minst 24 punkter. Hvis De vil avtale med makker ikke å ta det så nøye med at sekskortsfargen skal ha høyst en taper kan De gjøre det, men en sterk sekskortsfarge bør det iallfall være.

Så er det grandåpningen. Her er det ikke så meget som kan sløyfes, men vi kan i alle tilfelle kaste bort svaret to grand. Tre ruter og tre kløver kan vi kanskje også kaste bort, men det er en anelse mer tvilsomt, fordi meldingene er gode når de forekommer. Det er imidlertid så sjelden, så vi bestemmer oss til å hive vekk dem også. Tilbake får vi:

1) To kløver — vanlig negativt svar.

2) To ruter — vanlig positivt svar uten edel femkortfarge.

3) To spar eller hjerter — positivt svar med femkortfarge og hvis De ønsker det:

4) Tre kløver eller ruter med sekskortfarge og høyst en taper.

Siden Sist

The British Bridge League har allerede satt igang med forberedelsene til Europamesterskapet neste år. Etter hva vi erfarer skal det holdes på Metropole Hotel i Brighton i tiden mellom 4. og 11. juni, altså tidligere på året enn både ifjor og i år.

Engelskmennene legger stor vekt på å forsvare den titelen de vant både ifjor og i år, og har allerede nå nominert fire spillere som skal danne grunnstammen i neste års lag, nemlig M. Harrison-Gray, Adam Meredith, Terence Reece og Boris Schapiro.

Også i dameklassen er et lag nominert, nemlig Mrs. P. Gordon, Mrs. H. Renshaw, Mrs. P. Williams og Mrs. H. R. Evans. Av disse fire var bare Mrs. Gordon og Mrs. Williams med i Paris. Det engelske damelaget ble nummer to i København og nummer tre i Paris, og man håper det skal vinne i 1950.

Engelskmennene venter deltagelse av femten nasjoner, men det er ikke spesifisert hvem det er.

Videre kan De sløyfe to og tre grand som åpningsmeldinger, og når De har gjort dette blir det igjen et system som ikke har tapt så fryktelig meget i effektivitet. Iallfall ikke så meget at det er noe å snakke om, hvis De og Deres makker har vanskeligheter med å huske alle de forskjellige konvensjonene. Så kan De til gjengjeld lære alt det andre så meget grundigere.

En spiller jeg snakket med forleden mente at det gikk an å kaste bort svarene på kløveråpning etter dobling i mellomhånd også. Det går selvfølgelig an, da melder man som om doblingen ikke var forekommet. Det er bare den haken ved det at meldingene er uhyre effektive som de er, og man taper temmelig meget i presisjon ved å sløyfe dem. Så det vil jeg ikke anbefale, hvis det da ikke stadig oppstår misforståelser mellom Dem og makker fordi en av dere ikke husker variantene. Da er det selvfølgelig bedre å sløyfe dem også.

Mens vi er inne på Vienna skal jeg svare på et spørsmål som jeg mange ganger har fått. Hvorfor skal man spille

Italienerne arrangerer fort vekk turneringer med store pengepremier. Den åttende og niende oktober ble det for eksempel arrangert en turnering i Perugia, hvor førstepremien var på 180,000 lire. Nå står vel ikke liren så høyt etter dagens kurs, men likevel blir det jo penger av det.

Siden sist har vi blant annet fått et langt og hyggelig brev fra Arni Math. Jónsson, den islandske lagkapteinen i København ifjor og i Paris i år. Herr Jónsson forteller blant annet at det islandske laget før EM i Paris var en tur i London. Her spilte de først mot de engelske europamestrene i full oppstilling, og vant med 46 ep. Harrison-Gray ville ha revansjekamp, og tapte den med 44 poeng. Deretter kom en kamp mot det engelske damelaget, som ble uavgjort med 3 ep i islandsk favør.

Etterat turneringen var ferdig reiste islandingene hjem over København, hvor de moret seg en uke. Hele turen — ti

le Vienna når så mange toppspillere har gått vekk fra systemet?

Fordi Vienna er lettere. En toppspiller klarer seg med et hvert system, bare det er noenlunde brukbart. Men en alminnelig spiller må ha noe som virker presist og sikkert uten for lange tankerekker. Og da er Vienna ypperlig — De finner neppe noe annet system i verden som det er så lett å melde etter.

Grunnen til at mange toppspillere har gått tilbake til Culbertsons system er att dette stiller spilleren friere, han får valg mellom flere meldinger. Men det skal langt større kunnskaper i bridge til for å beherske dette systemet og nå samme resultater som etter Vienna, det er iallfall sikkert.

Hvis De har disse kunnskapene, hvis De behersker hele registret av Culbertsons meldinger, så vil De ikke høre på noe råd fra meg. Da vil De spille det systemet De selv foretrekker i alle tilfelle. Men hvis De ikke har de nødvendige kunnskapene til å beherske Culbertson, ja da vil jeg råde Dem til å spille Vienna.

Rolf Bøe.

dager i London, tolv dager i Paris og syv dager i København, pluss reisedager — gikk for det islandske bridgeforbundets regning! Dette forbundet må tydeligvis ha god råd.

Jónsson kommer også in på referatet vårt fra Paris, og peker på et par feil. Det må så være, vi har før fortalt at den offisielle noteringen av spillene og meldingene var under all kritikk, og her støtte vi på et spill hvor assistenten hadde glemt å anføre en dobling. Spillet er fra kampen mellom Island og Finland, og kortene var:

♠ 9-8-7-6-5		♠ kn
♥ E-D		♥ K-K-10-9-8-7-5
♦ D-kn-10-5		♦ 3-2
♣ kn-7		♣ E-K-6

♠ E-4-3-2		♠ kn
♥ 6-4		♥ K-K-10-9-8-7-5
♦ 9-7-6-4		♦ 3-2
♣ D-5-4		♣ E-K-6

♠ K-D-10		
♥ 3-2		
♦ E-K-8		
♣ 10-9-8-3-2		

Vi anga følgende meldinger ved det bordet hvor Island satt Nord—Syd:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♥	pass
1 gr	2 ♠	3 ♥	pass
pass	3 gr	D	pass
pass	pass		

Jónsson har følgende bemerkninger:

Kjære Bøe. Når du ser meldingene vil du straks forstå at det er helt umulig at de kan ha gått på den måten. Men du er tapper, for du prøver å forsvare Nord's meldinger som du angir dem. Det overbeviser meg om at du har meget stor sympati for islendingene, og det takker jeg deg for.

Torfinsson satt Syd og jeg Nord. I ditt diagram er det uteglemt en dobling hos Syd i første melderunde. Jeg er sikker på at du da finner mer fornuft i meldingene enn slik som du gjenga dem i Bridgejournalen, og etter disse opplysningene håper jeg at det blir lettere å forsvare min aggressivitet som Nord. Men det er riktig at kontrakten kan og bør betes, for Øst må vite at Nord har esset og damen i hjerter. Han bør derfor starte med kløverkongen, for å prøve å finne makkers innkomstkort.

Det var også et annet spill hvor Jónsson hadde noen bemerkninger, nemlig dette, som er hentet fra islendingenes kamp mot Sverige:

♠ E-7		♠ 8-6-4
♥ 9-7-6-5		♥ kn-10-9-2
♦ E-K-7		♦ 10-9-4-3
♣ 10-7-6-3		♣ E-4

♠ K-D-kn-9-5		♠ 10-3-2
♥ K-4-3		♥ E-D
♦ D-6-5-2		♦ kn-8
♣ kn		♣ K-D-9-8-5-2

Meldingene:

	Syd	Vest	Nord	Øst
Torfinsson	Kock	Jónsson	Werner	
	1 ♣	1 ♠	2 ♥	pass
	3 ♣	pass	3 ♠	pass
	4 ♣	pass	5 ♣	pass
	pass	pass		

Vi gikk ut fra at Nord's tre spar var spørremelding, men der tok vi feil. Her er forklaringen:

Nord har temmelig gode kort og støtter kløverfargen. Syd må nå bestemme om vi skal spille fire eller fem kløver. Det som Nord skal kritiseres for er at han ikke passer i neste omgang, for han har vist alt hva han har. Men jeg meldte med vilje så hardt fordi det betaler seg i det lange løp, særlig mot sterke motstandere.

Vel, det var altså en slags søkemelding, eller kanskje heller "cue-bid" i spar. De av våre spillere som bruker overmelding i motpartens farge på denne måten pleier imidlertid å la meldingen være krav til utgang, hvilket den tydeligvis ikke kan være her.

Tillslutt kommer Jónsson med et interessant spill fra Island.

♠ E-kn-7		
♥ K-kn-9-6-4		
♦ K-8-7		
♣ 5-4		

♠ K-10-9-8-3		
♥ D-10-7		
♦ D-3		
♣ K-D-8		

Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	1 ♠
2 ♣	2 ♠	pass	3 ♣
pass	3 ♥	pass	3 ♠
pass	pass	pass	

Jónsson skriver:

Spørsmålet er hva Nord skal melde etter Syds tre kløver. Det er mange forskjellige slags meldeteknikk og mange måter å melde på, men én ting er opplagt, og det er at Syd har gode kort og er interessert i utgang.

Nå er spørsmålet — hva er avslag hos Nord? Det må være tre hjerter, så den meldingen må Nord vokte seg vel for å avgi. Tre spar er også for svakt, og forøvrig ikke godt med bare tre trumf. Tre grand må han heller ikke melde, for hvis det skal spilles grand må Syd være spiller. Derfor har Nord etter min mening bare valg mellom fire hjerter og tre ruter, og da må vel tre ruter være best. Det lover bare en ruterstopper, og Syd må vite at Nord har gjenneldbar hjerter.

Når vi stanset på tre spar så var det dårlig meldt, og skylden kan formodentlig deles på oss begge. Det gjorde ingenting, for vi vant turneringen likevel. Men det ble stor diskusjon om Nord hadde lov til å melde tre ruter. Hva synes redaktøren?

Ved første øyekast ser det ut til at tre spar er en bra kontrakt i parturnering. Fire spar eller hjerter er avhengig av at man klarer å fange spardamen, og hvis man stanser på tre og får fire trekk får man flere poeng enn de som har meldt tre og fått tre trekk, og likeledes flere poeng enn de som har meldt fire og gått en bet. Og hvis man selv ikke klarer å fange spardamen kommer man i faretruende nærhet av bunn hvis man har meldt utgang.

En nærmere analyse av spillet viser imidlertid at tre grand har store sjanser, fordi de tre manglende essene etter meldingen kan lokaliseres hos Vest, slik at Øst ikke kan komme inn. Derfor blir det alltid en god sjanse på tre grand, selv om Øst spiller ruter ut og fortsetter med ruter når han kommer inn på hjerteress. Syd tar alle hjerterstikkene, og det er stor sjanse for at avkastene vil fortelle ham hvor spardamen sitter.

Det må være dette Jónsson mener når han sier det er dårlig meldt. Personlig synes vi det er vel hardt å komme i utgang, men han ikke nekte for at tre grand gir en bra sjanse.

En melding på tre ruter hos Nord kan kanskje være all right, men spørsmålet er om han ikke allerede har tomt seg ut ved først å melde hjerter og deretter frivillig støtte makker i spar. Vi lar spørsmålet gå videre til leserne.

Amerikanerne har arrangert et "verdensmesterskap" igjen, og som vanlig er det bare amerikanere med. At amerikanerne ikke er oppmersom på at det er en verden utenfor USA begynner vi

nå å bli klar over, så det forbauser oss ikke lenger.

Denne gangen var det "verdensmesterskap" for mixed lag, og et av spillene fra turneringen har kanskje sin interesse:

♠ E-K-2		♠ 10-7-6
♥ 10-9-2		♥ D-8-3
♦ E-D-8-6-5		♦ K-kn-9-2
♣ kn-3		♣ E-10-6

♠ —		♠ 10-7-6
♥ E-K-5-4		♥ D-8-3
♦ 10-7-3		♦ K-kn-9-2
♣ 9-8-7-5-4-2		♣ E-10-6

♠ D-kn-9-8-5-4-3		
♥ kn-7-6		
♦ 4		
♣ K-D		

Spillet er fra en innledende runde, som ble arrangert etter et slags Mitchellprinsipp — noe lignende vår Oslo-pokal, men med færre lag i hver pulje. Regnskapet i en slik amerikansk turnering er ganske enkelt, vunnet spill gir 1 poeng, uavgjort spill ½ poeng, no more. En differanse på ti er like god som en differanse på tusen.

Det seirende laget, som besto av mr og Mrs Solomon, Mrs Young og Mr Leventritt (en av deltagerne på det amerikanske laget mot England ivår), klarte seg bra i dette spillet. Mot ekteparet Solomon som Øst—Vest ble det meldt:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♦	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Mrs Solomon spilte ut hjerterkongen, og fortsatte med esset og en liten, slik at hennes mann kom inn på damen. Nå er jo beten klar ved å innkassere kløveresset, men beregningsmåten tilsier jo den samme taktikken som i parturneringer, og delvis noe lignende som etter vår gamle Osloberegning, så Mr Solomon bestemte seg for å prøve å få to beten. Han skiftet derfor til trumf. Spilleren oppdaget straks sjansen. Med ruterkongen riktig og 4—3 fordeling i ruter ville spillet være hjemme, da kunne han jo bli av med begge sine kløver. Syd var nok ingen latiner, ellers ville han ha kjent til den gamle advarselen, at man skulle mistenke grekerne selv om de kom med gaver.

Syd burde vel ha regnet ut at det var

en gave med onde hensikter, for en kløverretur ser ut til å være langt mer naturlig. Men som sagt skulle han på liv og død vinne kontrakten. Han stakk med spardamen og prøvet ruterfinessen, og nå var Øst ikke sen om å ta for ruterkongen og innkassere kløveresset. To betes, og vunnet spill.

Mr Solomons topp var ikke ufortjent. Han tok sjansen på at Syd skulle gjøre feil, og den sjansen kostet jo ingenting. Syd kunne ikke ha mer enn syv trumf, og høyst fire hjerter. Det ble minst to kort tilbake i de slette fargene, og de kunne jo ikke blåse bort.

Når spillet kom til det bordet hvor lagkameratene satt ble kontrakten også fire spar, og de fire første stikkene gikk på den samme måten. Men etter å ha fått for spardamen fortsatte Leventritt med ess og konge i spar, og deretter med kløverknekten. Øst la liten, han håpet vel på kløverdamen hos makker, eller noe i den retningen. Leventritt fikk for kongen på egen hånd, og trakk deretter alle sparene. Øst var ferdig i det ellefte stikket, når Syd trakk sin siste trumf. Han valgte å kaste kløveresset, i håp om at makker hadde damen, men den satt hos Syd og så var kontrakten hjemme. Pent spill, men det ble ikke belønnet med et eneste poeng. En bet hadde vært like bra, idet alt som var bedre enn to betes ville gi vunnet spill.

Men det visste jo ikke spillerne ved bordet, de kjempet som de best kunne om kontrakten. Og her mener vi det var meget farlig av Øst å holde kløveresset tilbake når Syd trakk knekten fra bordet. Det er selvfølgelig bra lokkemat å trekke knekten, men likevel.

Leventritt på sin side skal ha honnør for at han fant trikset med kløverknekten, men skvisen gir seg selv for en dreven spiller. Øst må ha ruterkongen når han ikke straks tar for kløveresset, det kan ikke være annet enn to betes når han er ute etter.

Ved andre bord ble det også spilt fire spar. Hvor Crawford, som vi også kjenner fra kampen mellom England og USA, satt Øst gikk de fire første stikkene på samme måte som tidligere, og deretter forsøkte Syd seg med det samme trikset som Leventritt kom med. Men da kløverknekten kom fra bordet spurte Crawford seg selv hvor mange ganger man får for kløveress? Svaret er selvfølgelig én gang, hvis man passer på å ta for det! Det gjorde Crawford, og så ble det en bet.

Crawfords lagkamerater var Helen Sobel og Charles H. Goren (heller ikke noen ukjente størrelser). De kom også i fire spar — det er ikke lett å finne ut at det sitter tre tapende hjerter på hver hånd, det systemet som forteller om dette er ikke oppfunnet enda. Som vanlig kom tre ganger hjerter, men Øst, mr Bombeck fra Kansas, fant en ny variant i det fjerde stikket. Han spilte liten kløver. Meningen var selvfølgelig å lure sin venn Charlie, men Charlie hadde slike kort at han ikke kunne bli lurt, og vant selvfølgelig stikket. Nå fant Goren fram til det samme som alle de øvrige hadde funnet ut, nemlig at Øst ikke kunne sitte over kløveresset uten å ha ruterkongen, og derfor valgte han å trekke opp den samme skvisen som Leventritt kom med istedenfor å prøve ruterfinessen.

Selvfølgelig hadde de kjente ekspertene flaks fordi motstanderne ga dem sjansen. Men det viser jo nettopp ekspertklassen dette at man forstår å ta vare på de sjansene som motstanderne gir, og en ekspert prøver jo alltid å få motstanderne til å gå i vannet. Som for eksempel Leventritt gjorde med kløverknekten fra bordet.

Siden sist er det kommet en ny melding om et ordentlig verdensmesterskap for lag. Det var som kjent planlagt på Bermudas ihøst, men det ble ikke noe av, hva enten det nå kom av at tiden var for knapp, eller det skyldes andre grunner. Til neste år skal det imidlertid bli sikkert, såvidt vi erfarer. De to beste nasjonene i EM i London til neste år skal delta, sammen med de to beste amerikanske lagene. Reisen til Bermudas skjer for den europeiske bridgeligas regning, så nå har våre spillere noe å gå inn for. Resultatene i de to europamesterskapene som har vært arrangert etter krigen tyder på at det skulle være en fair sjanse til at vårt lag skulle komme blant de to beste.

Etter hva vi har brakt i erfaring arbeider kretsene i Hedmark og Opland med en svensk-norsk turnering med 16 lag fra hvert land. Den første kampen skal eventuelt spilles på Sälén turisthotell i Sverige, mens returkampen skal spilles på Høshjør.

PROBLEMATISK

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig femten meldeprøver og fem spilleprøver. De førstnevnte er hentet fra det nyeste i amerikansk litteratur. Vi vil påpeke at svarene ikke alltid er strengt etter Culbertson, men representerer hva verdens ledende eksperter i øyeblikket mener er sunn bridge.

Den amerikanske fasitens svar gir 50 poeng. Dessuten har en jury på tre eksperter uttalt seg, og hvert av disse jurymedlemmers svar er verdsett til 25 poeng. Mer enn 100 poeng gis ikke for noe spørsmål.

Maksimum for de tjue oppgavene er 1900 poeng. Får De mer enn 900 kan det passere, 1200 er bra, og 1500 eller mer viser at De er en meget god bridge-spiller.

Våre svar finner De like etter de tjue oppgavene. Husk på ikke å titte på svarene før De har gjort et forsøk på å løse oppgavene på egen hånd.

2. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ kn-10-6-4-2
- ♦ E-8-7-6
- ♣ K-D-5

3. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-7-4
- ♥ E-K-6-2
- ♦ E-D-5-3
- ♣ 7-2

4. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 ♦	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-9-5-2
- ♥ 7-3
- ♦ D-6-3
- ♣ K-8-4-2

1. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 7-6
- ♥ K-8-3-2
- ♦ K-D-kn-4
- ♣ kn-10-3

5. Øst har gitt, og åpner med en hjerter. Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-D-10-9-4-3
- ♥ 6
- ♦ E-K-5-4
- ♣ K-3

6. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ kn-6-3-2
- ♥ D-7-4-3
- ♦ 6-5-2
- ♣ 7-5-3

7. Nord—Syd i faresonen. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♥	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6
- ♥ D-10-4-3
- ♦ E-D-10-9-5
- ♣ 10-6-3

8. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
3 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 5-4
- ♥ D-9
- ♦ D-kn-10-6
- ♣ E-D-9-4-3

9. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♠	2 ♦	3 ♠
4 ♥	D	5 ♦	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K-8-7-6-5
- ♥ 6
- ♦ 5
- ♣ E-D-9-6-5-3

10. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♠	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ kn-8-6
- ♥ kn-7-6-5-3
- ♦ K-D-10
- ♣ E-4

11. Meldingene har gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	pass	1 ♠
pass	3 ♥	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 9-6-3-2
- ♥ kn-10-9
- ♦ 7-6-5-2
- ♣ D-4

12. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	D	2 ♦	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-D-9-7-5
- ♥ 8-2
- ♦ D-5-4
- ♣ E-7-5

13. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 gr	pass
3 ♦	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-9-5
- ♥ K-6-2
- ♦ E-D-4
- ♣ K-7-5-3

14. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♥	pass
3 ♦	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E-7-6
- ♥ kn-9-7-6
- ♦ 9-7-6-2
- ♣ K-9

15. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 gr	pass	3 ♣	pass
3 gr	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D-kn-9
- ♥ 10-7
- ♦ 8
- ♣ 10-9-9-6-5-3

16.

- ♠ D-kn-7
- ♥ 7-5-4-3
- ♦ E-K-3
- ♣ 8-5-2

- ♠ E-K-10-9-8-5
- ♥ D-kn-10
- ♦ 10-7
- ♣ E-kn

Syd spiller fire spar. Motstanderne har ikke meldt. Vest begynner med kongen og esset i hjerter, og fortsetter med en tredje hjerter, som Øst stjeler. Øst fortsetter med kløverkongen. Hvorledes skal Syd spille for å klare seg?

Nordisk mesterskap

I vår omtale av Nordisk mesterskap i forrige nummer har vi desværre vært slemme mot det danske førstelaget. For det første har vi påstått at det tapte med 30—68 mot det svenske førstelaget, mens det korrekte resultatet skal være 42—56. Vi var ikke oppmerksom på at resultatet ble rettet etterpå. Dette var likevel ikke det værste, ved summeringen av poengene tok vi et vinnerpoeng fra det danske førstelaget og ga det til annetlaget, slik at førstelaget kom på fjerde plass istedenfor på annen. Den korrekte plasseringen skal være:

1. Sverige 1	12
2. Danmark 1	9
3. Norge 1	8
4. Sverige 2	8
5. Norge 2	4
6. Finland 2	3
7. Danmark 2	2
8. Finland 1	2

Vi beklager feilen.

17. ♠ 10-8-6

- ♥ 5-3-2
- ♦ E-6-5
- ♣ 6-5-4-3

- ♠ K-D-kn-9-7-4
- ♥ E-K-8
- ♦ D-7
- ♣ E-kn

Vest er giver, ingen er i faresonen. Etter tre passer melder Syd fire spar rett inn, og ingen har noe å innvende. Vest spiller ut hjerterdamen.

Hvorledes planlegger De spillet som Syd?

18.

- ♠ 7-6-4-2
- ♥ E-kn-6
- ♦ E-8-3
- ♣ 9-6-4

- ♠ E-K-D-kn-10-8
- ♥ 10-9-3
- ♦ 4
- ♣ K-kn-10-2

Syd er giver, ingen er i faresonen. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	2 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Vest begynner med ruterkongen. Hvorledes planlegger De spillet som Syd?

19.

- ♠ E-K
- ♥ E-6-2
- ♦ K-7-4-3-2
- ♣ E-10-8

- ♠ D-kn-10
- ♥ K-D-kn-10-7-3
- ♦ kn-5
- ♣ K-2

Nord gir, ingen er i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	2 ♣	2 ♥	pass
2 gr	pass	4 gr	pass
5 ♠	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Vest spiller ut kløver ni, bordets tier kommer på og Øst dekker med knekten. Hvorledes planlegger De som Syd den videre spilleføringen?

20. ♠ 10-5
♥ 10-8-7-4-3
♦ 9-6
♣ E-D-kn-10

Nord gir, alle er i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♥	2 ♠
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynner med kongen og esset i spar. Hvorledes vil De spille videre som Øst?

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. *To ruter.* Syds hånd er ikke riktig sterk nok for tre hjerter, og for god til bare to hjerter. Derfor må han avgi en temporær melding, og i neste runde støtte i hjerter. *To ruter 100 poeng. Fire hjerter 25 poeng.*

2. *Fire hjerter.* De er villig til å ta en sjanse på utgang. Tre hjerter er ikke krav, fordi De har passet tidligere. *Fire hjerter 100 poeng. Tre hjerter 25 poeng.*

3. *Pass.* De har bare omtrent et honorstikk mer enn nødvendig til åpningen, følgelig kan det ikke være utgang i kortene. *Pass 75 poeng. Tre ruter 25 poeng. To grand 25 poeng.*

4. *Fire spar.* Deres første melding var i underkant, så De har litt tilleggsverdier. Deres makkers tre ruter var en søkemelding, som spurte etter hva slags høyning De hadde. Da svaret er en sterk høyning, blir fire spar selvfølgelig. *Fire spar 100 poeng.*

5. *Dobler.* Meldingen er bedre enn to spar — det er mulig at spillet skal gå i ruter. De bør derfor doble først, og etterpå hoppmelde i spar for å vise Deres gode farge — hvis da utviklingen ikke skulle tilsi noe annet. *Dobler 100 poeng. To spar 25 poeng.*

6. *En spar.* De har en meget svak hånd og bør avgi den billigste meldingen. *En spar 100 poeng.*

7. *Dobler.* De kan sannsynligvis ta fire stikk, og Deres makker har åpnet. Det er ingen grunn til å tøyse om utgang. Ville De ha regnet Deres hånd for sterk hvis Øst hadde passet? *Dobler 100 poeng.*

8. *Tre ruter.* Hjerterdamen stiger i verdi når Deres makker har åpnet i fargen — derfor får De nesten en åpningshånd selv. De bør derfor gjøre alt for å nå utgangen. Tre ruter gir Deres makker anledning til å melde tre grand, hvis han har stopper i spar. Fire kløver er også en god melding. *Tre ruter 75 poeng. Fire kløver 25 poeng. Tre grand 25 poeng.*

9. *Fem spar.* Syds hånd passer best for en offensiv melding. Det bør være en bra sjanse til å få elleve stikk med spar som trumf. Syd bør ikke passe og la Nord bestemme hva som skal gjøres, for han våger kanskje hverken å doble eller å melde fem spar. *Fem spar 100 poeng. Seks spar 25 poeng.*

10. *Fire spar.* Syds hånd er verd mer enn en høyning til tre spar. Selvfølgelig melder Nord fire spar når De melder tre, men her er det ikke snakk om bare å nå utgang. Etter Syds oppmuntrende fire spar får Nord bedre oversikt over slemmulighetene. *Fire spar 100 poeng. Tre spar 25 poeng.*

11. *Fire hjerter.* Nord må ha en meget sterk hånd, når han melder tre hjerter. De har jo ikke vist noenting — De kan utmerket godt ha fire små spar og ingenting annet. Deres knekt, ti, ni i trumf, pluss dobbelton i ruter er sannsynligvis verdt minst et stikk. *Fire hjerter 100 poeng. Pass 25 poeng.*

12. *Pass.* To ruter bør kunne vinnes. Meldingen viser ingen spesiell styrke, bare at Nord foretrekker ruter fremfor spar. Hvis Nord hadde ønsket å vise styrke skulle han redoblet, passet og kommet igjen senere, eller hoppmeldt i ny farge. *Pass 75 poeng. Tre ruter 25 poeng. To spar 25 poeng.*

13. *Tre spar.* Meldingen to grand var krav til utgang, så det er ingen risiko for pass fra Nord. Det er ikke fullt så bra å melde fire spar, og derved gå forbi tre grand, som jo passer Dem så godt. Så får Nord ut fra sin hånd bestemme hva som skal gjøres. *Tre spar 100 poeng. Fire spar 25 poeng.*

14. *Fire hjerter.* Nord's tre hjerter viser at han er interessert i å nå utgang. Han ber Syd om å gå til fire hjerter hvis hans første melding ikke var basert på minimum, men i så fall slå av med tre hjerter. *Fire hjerter 100 poeng. Fire ruter 25 poeng.*

15. *Pass.* Når Syd meldte tre kløver fortalte han sin makker hva han hadde, og at han selv ikke var tilstrekkelig sterk for å melde tre grand. Når Nord likevel går i tre grand får det stå for hans regning. *Pass 100 poeng.*

16. Syd kan vinne ved en tosidig skvis. Da spillet forekom hadde Øst—Vest følgende:

♠ 6-4
♥ E-K-8-2
♦ D-9-8-4
♣ 7-4-3

	N	
V	Ö	
	S	

♠ 3-2
♥ 9-6
♦ kn-6-5-2
♣ K-D-10-9-6

Syd tar for kløveress, og spiller spar til stillingen er:

♥ 7
♦ E-K-3

	N	
V	Ö	
	S	

♥ 8
♦ D-9-8

♠ 5
♦ 10-7
♣ kn

♦ kn-6-5
♣ D

Når Syd spiller sparferm — skviskortet — må Vest kaste ruter. Nord legger da hjerter syv, som har utspilt sin rolle, og Øst er skvist. *100 poeng.*

17. Det ser ut til at det er en taper i hver farge, men Syd har en sjanse, nemlig at ruterkongen sitter hos Øst. Da er det av største viktighet at bordet får to inkomster.

Syd tar det første hjerterstikket og spiller spar ni — ikke kongen. Han stikker over med tieren på bordet. Enten Øst holder tilbake eller ikke får Syd to inkomster på bordet. Han kan spille ruter fra bordet og senere få et avkast på ruteresset hvis Øst setter i kongen når fargen spilles. Gjør han ikke det er spillet hjemme uten videre. *100 poeng.* Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

♠ 5-2
♥ D-kn-9-6
♦ 10-9-3-2
♣ D-10-8

	N	
V	Ö	
	S	

♠ E-3
♥ 10-7-4
♦ K-kn-8-4
♣ K-9-7-2

18. Skal Syd prøve kløverfinessen når han er inne på ruteress? Det gjelder jo

å utnytte bordets inkomstkort. Eller skal Syd først trumfe ut og deretter spille på dobbeltfinessen i hjerter?

De skal ikke gjøre noen av delene. Teller De de opplagte stikkene, finner De at et kløverstikk kan etableres uten noen finesse. På den fjerde kløveren saker De en av bordets små hjerter. På denne måten taper De bare to stikk i kløver og ett i hjerter. Men De må passe på å trumfe ut før De går på kløverne. *100 poeng.*

Da spillet forekom hadde Øst—Vest:

♠ kn
♥ 7-5-2
♦ K-D-kn-10-6
♣ E-D-7-3

	N	
V	Ö	
	S	

♠ 9-5-3
♥ K-D-8-4
♦ 9-7-5-2
♣ 8-5

19. Etter meldingene å dømme bør Øst ha ruteress — derfor skulle man tro at to ruterstikk må mistes. Men bordets kløversaks kan utnyttes!

Syd tar det første stikket med kløverkongen, og inkasserer deretter sine høye spar og hjerter. Når tre kort er igjen er stillingen:

♦ K
♣ E-8

	N	
V	Ö	
	S	

♦ D-8
♣ 5

♦ E-7
♣ D-7

♦ kn 5
♣ 2

Øst må holde kløverdamen gardert, og må derfor blanke ruteresset. Når Syd spiller ruter kommer Øst inn, og spille kløver til Nord's saks. *100 poeng.*

20. Øst skal stjele sparess og skifte til ruter. Det er den beste sjansen til å bete kontrakten, idet Øst ser at bordets kløverfarge enten er gående, eller kan godspilles uten tap av stikk. *100 poeng.*

Bridgejournalen i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridgejournalen er

ERIC SCHUBERT

Schandorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.—
pr. år.

MESTERLØSEREN

Bjørn Larsen

Oppgave nr 22

♠ 5-3
♥ E-7-5-4-2
♦ 8-6-4
♣ 4-3-2

N	
V	Ö
	S

♠ E-K-6-2
♥ K-3
♦ E-10
♣ E-D-kn-8-5

Syd spiller fem kløver, etter at han selv har åpnet med en kløver og Vest har slengt inn en sparmelding.

Vest begynner med spardamen, Øst legger spar syv. Hvordan vil De spille?

Oppgave nr 23

♠ E-kn-10-7
♥ 5-3-2
♦ E-8-5
♣ K-4-3

N	
V	Ö
	S

♠ —
♥ E-K-D-kn-9-8-6
♦ K-4-2
♣ E-6-5

Syd spiller syv ruter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar ni. Hvordan skal Syd spille?

Oppgave nr 24

♠ D-7-6-5
♥ E-K-4-2
♦ E-kn-5
♣ E-3

N	
V	Ö
	S

♠ E
♥ 7-3
♦ K-D-10-7-6
♣ D-kn-10-9-8

Syd spiller seks ruter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med spar

åtte, som går til Syds ess. Deretter kommer en liten ruter til Nord's ess, og Øst viser renons. Hvordan vil De fortsette som Syd?

Løsningene sendes som vanlig til Bjørn Larsen, Uelandsgate 34, Oslo, innen 15. november. Merk konvolutten "Mesterløseren".

Løsninger:

Oppgave nr 18:

♠ K-D-3
♥ E-9-2
♦ K-D-4
♣ E-D-10-3

N	
V	Ö
	S

♠ kn-10-9
♥ D-7-3
♦ kn-10-9
♣ K-kn-9-2

Meldingene:

	Vest	Nord	Øst	Syd
1	♥	D	pass	1 gr
2	pass	3 gr	pass	pass
3	pass			

Vest spiller ut hjerter 6. Hvorledes vil De som Syd legge an spillet?

Et par løsere har nominert denne oppgaven som den vanskeligste hittil i Mesterløseren, og det ligger meget i denne påstanden, tross oppgaven er ganske enkelt lagt opp.

Vest har åpnet meldingene, og derfor kan vi uten videre plasere ham på de to manglende essene. I hjerter har han kongen på topp, pluss en honnør til. Men han har neppe både knekten og tieren, for da ville han ha startet med knekten. Men når honnørstyrken er så svak må Vest ha minst fem hjerter, ellers blir ikke åpningen berettiget.

Siden Syd må ha stikk både i spar og ruter, kan han ganske enkelt ikke vinne kontrakten hvis Vest bare har fem hjerter. At Vest skulle narres til ikke å stikke hvis Syd spiller spar ti fra seg selv er for enkelt.

Den eneste sjansen til å vinne er derfor at Vest har seks hjerter. Denne muligheten utnytter vi på den måten at vi setter i bordets hjerter ni (koster ingenting å undersøke Vests utspill) og når Øst så dekker med tieren eller knekten lar vi ham beholde stikket. Det er riktig at det blir to betar hvis Øst har flere hjerter, men det er den eneste måten spillet kan vinnes på — derfor bør planen prøves.

De leserne som øyeblikkelig har stukket med hjerterdamen kan ikke regne med å få poeng.

Oppgave nr 19:

♠ E-D-kn
♥ 8-5-4
♦ K-6-3
♣ K-kn-7-2

♠ 3
♥ K-D-10-7-6
♦ 9-8-7-2
♣ E-8-4

N	
V	Ö
	S

Syd gir, Øst—Vest er i sonen. Meldingene har gått:

	Syd	Vest	Nord	Øst
1	♠	pass	2 ♣	pass
2	♦	pass	4 ♠	pass
3	pass	pass		

I en del av opplaget rakk vi ikke å korrigere sluttmeldingen fra to spar til fire spar, men det spiller ingen rolle for løsningen av oppgaven.

Syd bør ha fordelingen fem spar, to hjerter, fire eller fem ruter og singelton eller dobbelton i kløver.

Enten Syd har singelton eller dobbelton i kløver bør vi ikke gi ham sjansen til noe ekstrastikk, men straks gå på med esset, og så fortsette med hjerter til tredobbelt renons. Syd kan ikke lenge ha noen tapere i sidefarger, og derfor er det oppstått en situasjon hvor det er riktig å spille til dobbelt renons. Øst har fire spar, og hvis tieren er blant disse fire er beten der når Vest spiller hjerter. Selv med bare nieren fjerde er beten der, hvis Syd bare hadde en singelton i kløver. Syd kan ikke stjele på egen hånd — da blir han for kort i trumf — men må bruke trumf på bordet. Øst kaster da sin rutersingelton, og Syd kan ikke stikke over bordets spardame med kongen, fordi nieren da vil gi stikk. Han kan ikke stjele seg hjem på kløver (trumfmatt) og kan heller ikke spille seg hjem på ruter, fordi Øst nå er renons.

Vi kan ikke godkjenne å ta med kløveress og spille ruter for å ta bort Syds forbindelse i sidefargen, som noen av leserne har foreslått. Denne spillemåten fører riktignok til bet hvis Øst har tieren fjerde i trumf, men ikke hvis han har nieren fjerde. Varianten dekker heller ikke den muligheten at Syd har meldt på fem spar med kongen og nieren i spissen og fire ruter.

Oppgave nr 20:

♠ K-D-2
♥ E-K
♦ D-9-7-5-3
♣ K-D-kn

N	
V	Ö
	S

♠ E-9-8
♥ 8-7-6-5
♦ E-kn-4
♣ 10-9-8

Syd spiller 3 grand, ingen meldinger fra motparten. Hvorledes vil De planlegge spillet når Vest begynner med hjerterdamen?

Den beste spillemåten er å ta for ruteresset i det andre stikket, fordi Vest kan ha kongen singel. Hvis Vest er renons er det ikke fullt så bra, men da har vi fremdeles den sjansen at Øst har kløveresset og bare to hjerter.

Når vi bruker ruteress i det andre stikket er det vel imidlertid mest sannsynlig at begge motspillere følger med en liten. Vi går inn på bordet på spar og spiller liten ruter mot knekten på egen hånd. Hvis Øst nå skulle vise renons setter vi i knekten, og deretter kan vi knipe Vests tier. På den måten får vi ni stikk uten å røre kløverfargen. Hvis Øst skulle ha alle de gjenværende ruterne kan han ikke sette i kongen uten å la oss få fire stikk i fargen. Øst kryper altså, og Syd får for knekten. Når vi nå oppdager Vests renons forlater vi ruterfargen og går over til kløver. Her får vi uten videre to stikk, og dermed er kontrakten hjemme.

Et par løsere har meget riktig nevnt at hvis ruterti kommer fra Øst i det første stikket kan vi knipe med knekten. Det koster ingenting, men kan gi et overstikk i tilfelle Øst skulle ha kongen ti dobbel..

- ♠ D-kn-5-3
- ♥ K-6-4
- ♦ E-10-6
- ♣ E-10-5

- ♠ E-K-9-7-2
- ♥ E-kn
- ♦ kn-9-4
- ♣ 6-3-2

Syd spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Vest starter med spar 10, Øst legger spar 4. Hva er Syds sikreste spillemåte?

Spilleren tar den utspilte trumfen på bordet og trumfer en eller to ganger på egen hånd — avhengig av om motpartens trumf sitter fordelt 3—1 eller 2—2. Deretter spilles en liten kløver mot bordet. Hvis Vest legger lavt kniper bordet med tieren og Øst kommer inn. Nå er spillet lett. Hvis Øst ikke har hjerterdamen spiller han hjerter tilbake, ellers spiller han kløver. Syd stikker, og fortsetter med eliminasjonen. Etter å ha tatt ut kløveress, innkassert esset og kongen i hjerter og stjålet en hjerter kommer en kløver til, og nå kan Vest få komme inn. Hans eneste sjanse er å skifte til ruter, bordet legger lavt, og når Øst kommer inn må han enten spille til dobbeltrenons eller returnere ruter til saksen. I begge tilfelle er kontrakten lett hjemme.

Hvis Vest i det første kløverstikket setter i en honnør, må Syd stikke med esset. Han eliminerer hjerterne og spiller deretter enda en kløver mot bordet. Det er mulig at Vest kommer inn, men sluttspillet blir det samme som før, under forutsetning av at ikke alltid sitter så galt som det er mulig, enmlig alle kløverhonnørene hos Vest og begge ruterhonnørene hos Øst. På denne måten blir det ikke store sjanser til bet på fire spar, spesielt ikke fordi Vest sannsynligvis ville ha startet med kløver hvis han skulle ha alle tre honnørene.

Spillemåten i denne oppgaven har variert temmelig meget. De som har gått inn for dobbeltfinessen i ruter eller for

hjerterfinessen kan ikke vente noen poeng fra oss.

Et par løsere har eliminert hjerterne før de går på kløver. Denne planen kan vi heller ikke godkjenne, for den spreker hvis Vest setter i en honnør når kløver spilles (fra K-kn, K-D eller D-kn). Nord kan ikke ta med esset, for da må han neste gang spille kløver fra bordet, og da kan motstanderne lett arrangere det slik at Vest kommer inn to ganger. Vi må selvfølgelig gardere oss mot at begge ruterhonnørene sitter galt, og hvis de gjør det har vi pådratt oss beten ved å spille slik. Hvis vi lar Vest beholde stikket for kløverhonnøren sin, kommer skift til ruter, og den ruten må vi la gå hjem til egen hånd. Bare en meget svak spiller på Østs plass vil nå misforstå situasjonen. Han ser jo den truede eliminasjonen, og derfor vil han fortsette med honnøren sin i kløver. Hvis De nå tar for kløveresset, må De spille kløver igjen, og da kommer Vest inn og spiller ruter. Det blir ikke bedre om De lar Øst beholde kløverstikket, da kommer bare kløver en gang til, og så må De spille ruter selv. Derfor kan vi ikke godkjenne hjertereliminasjon for kløverne spilles.

De løserne som har startet eliminasjonen riktig, men som har latt Vest beholde det første kløverstikket hvis han setter i en honnør kan heller ikke få poeng. (Det er for resten mange løsere som har gjort denne feilen). Grunnen er den samme som foran nevnt. Vi skal gardere oss mot at begge ruterhonnørene sitter galt. Hvis Vest får beholde stikket, skifter han til ruter og Øst kommer inn. Hvis Øst ikke har hjerterdamen, hvilket vi bør regne med at han ikke har, kommer hjerter igjen og Syd må eliminere sine hjerter. Så spiller han kløver fra hånden, men når Vest nå legger liten er han ferdig, likegyldig om han stikker med esset eller kniper med tieren. Situasjonen vil alltid utvikle seg på en måte som vi har nevnt foran.

Red. synes at denne oppgaven er den eleganteste vi enda har hatt. Det første stikket har vist at sparfargen ikke sitter 4—0, og hvis vi regner med at kløverhonnørene sitter fordelt, som det er all grunn til å tro, etter utspillet å domme, kan spillet vinnes med hundre prosent sikkerhet. Alså selv med den aller værste sits, f. eks.

MIN KONE DRØMMER

Nils Steen

Det er mange ivrige spillere som forsvinner helt fra bridgebordet når de gifter seg. Fruen er ikke interessert i bridge, og så ofrer mannen sin hobby på familiens alter. Det omvendte er også tilfelle, kanskje ikke fullt så ofte, men det hender da.

Noe slikt problem har ikke jeg. Jeg har en kone som er minst like interessert i bridge som meg selv. Så jeg kan godt komme hjem og legge ut om det fine spillet jeg har spilt, jeg finner alltid en interessert tilhører.

Min kone prater i søvne. Her en natt hadde jeg vanskelig for å få sove, og fant fram en kjedelig bok som jeg hadde lest minst ti ganger før. Erfaring viser at ingenting er så søvndyssende som det. Så hører jeg min kone mumle et eller annet i søvne, og plutselig kommer det høyt og tydelig:

— Hun kan da ikke ha på seg det når hun spiller kløver vel!

Jeg kunne ikke bare meg for å trekke på smilebåndet, og så vidt jeg forsto av den videre "samtales" var det noe med at konge og knekt i kløver satt fjerde imot.

Om morgenen spurte jeg min kone hva hun hadde drømt om. Det spillet med konge knekt fjerde i kløver husket hun ikke, men hun hadde nok av andre spill hvor hun husket poenget, nok til at det kunne bli en artikkel om det.

- ♠ D-kn-5-3
- ♥ K-6-4
- ♦ E-10-6
- ♣ E-10-5

- ♠ 10-8-6
- ♥ D-10-8
- ♦ 8-7-5
- ♣ K-kn-9-7

- ♠ E-K-9-7-2
- ♥ E-kn
- ♦ kn-9-4
- ♣ 6-3-2

- ♠ 4
- ♥ 9-7-5-3-2
- ♦ K-D-3-2
- ♣ D-8-4

Resultatene finnes på side 287.

— Du skjønner, begynte hun, — jeg drømte at jeg alltid fant spilleføringen ved ESP eller noe i den retningen. Det var særlig i utspillet, jeg lukket kortene mine sammen mens motstanderne meldte, så tenkte jeg på meldingene mens jeg åpnet kortene igjen, og det kortet jeg først så spilte jeg ut. Det hendte jeg gjorde det senere under spillet også, og det hadde mange ganger en fabelaktig virkning.

— Kom med noen av spillene, sa jeg — jeg mangler stoff til en artikkel, så de kan komme godt med.

— Jeg husker ikke riktig poenget med noen av førsteutspillene, men her har du et spill du sikkert kan bruke.

- ♠ K-D-9-8
- ♥ 9-5
- ♦ 8-6-2
- ♣ 9-4-3

- ♠ —
- ♥ D-10-8-6
- ♦ E-10-9-3
- ♣ K-kn-7-5-2

- ♠ 7-6-5-4-3-2
- ♥ 7-4-3
- ♦ K-kn-7
- ♣ D

- ♠ E-10
- ♥ K-kn-2
- ♦ D-5-4
- ♣ E-10-8-6

Syd åpnet med 1 kløver, jeg passet i Vest, Nord sa 1 spar, Syd 2 grand, og Nord 3 spar og Syd 3 grand. Jeg begynte med ruter 3, mamma (min kone spiller ofte turnering med sin mor) stakk med kongen og ga knekten tilbake. Syd la damen, jeg stakk over med esset og innkasserte tieren. Men før jeg spilte nieren fikk jeg den rare følelsen av at jeg gjorde noe galt, så jeg satte den tilbake på plass, lukket kortene, tenkte, og åpnet dem langsomt igjen.

Mine øyne falt på kløverkongen. — Det må da være helt vanvittig, tenkte jeg, men tilslutt ga jeg etter for følelsen og spilte den ut. Mamma la damen, og Syd måtte ta esset, ellers hadde jeg jo bare tatt beten med ruterni.

Og nå ser du Syd er ferdig. Hadde jeg fortsatt med min siste ruter kunne hun ha skvist meg i hjerter og kløver, men nå fikk hun et kort for meget igjen. Det hadde ikke nytte for meg å skifte til liten kløver heller, for da kan

Syd bare la mamma få for damen, så er vi like langt.

— Jamen en pussig variant, sa jeg.

— Husker du flere slike spill?

— Ja her er et til:

♠ 4-3		♠ 8-2									
♥ 10-9-8		♥ D-kn-6-5									
♦ K-D-4-2		♦ 7-5									
♣ D-6-5-3		♣ E-K-kn-10-9									
♠ kn-6-5											
♥ 7-4											
♦ kn-10-9-8-											
7-3											
♣ 7-2											
	<table border="1" style="text-align: center; width: 30px; height: 30px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ö		S		
	N										
V		Ö									
	S										
	♠ E-K-D-10-9-7										
	♥ E-K-3-2										
	♦ E										
	♣ 8-4										

Mamma åpnet med 1 kløver i Øst, Syd doblet, jeg sa 1 ruter, Nord doblet, men Syd smalt i 4 spar. Jeg begynte med kløver 7, mamma fikk to kløverstikk og fortsatte med esset. Syd stjal med spardamen, og så kom den rare følelsen igjen. Jeg lukket kortene, satt stille mens jeg åpnet dem igjen, og mine øyne falt på sparknekten. Mamma så så rart på meg da jeg la den, men når vi analyserte spillet etterpå viste det seg å være den eneste betevarian-ten. Beholder jeg sparknekten slår Syd ess og konge i spar, fortsetter med ruteress og setter meg inn på sparknekt. Så må jeg enten spille ruter til bordet eller sette mammas hjerter i mellomhånd. Som det nå gikk var Syd nødt til å gi mamma to hjerterstikk, hun kunne ikke komme inn på bordet ser du.

— Var det bare motspill du spilte? spurte jeg. — Har du ikke et spill hvor du selv var melder også?

— Joda, her skal du se:

♠ 5
♥ 7-3
♦ kn-9-8-7-6-2
♣ E-6-5-4

	N	
V		Ö
	S	

♠ E-K-D-9-8-7-4
♥ E
♦ —
♣ K-D-kn-9-2

Jeg satt Syd og åpnet med 2 spar, og tilslutt havnet jeg i 6 kløver, som ble både doblet og redoblet. Hjerter kom

ut, og jeg trodde først at vi hadde gått glipp av en syver. Men så fant jeg ut at noe måtte motparten ha å doble på, og det viste seg at fordelingen var skjev. Etter å ha tatt hjerteress slo jeg kløverkongen, og Vest viste renons. Så kom den rare følelsen og tilsa spill av den minste sparen min. Det viste seg å være svært fint, for Vest hadde alle fem sparene. Han stakk og fortsatte med hjerter, jeg stjal, stjal en spar med trumfesset, knep Østs kløverti, og resten sto som du ser. Jeg behøver neppe fortelle deg at det var blitt bet hvis jeg hadde slått spares først. Øst ville stjele, og jeg ville framdeles ha to spartapere. Den ene kan jeg dekke med kløveresset, men den andre er umulig å bli kvitt.

Så husket min kone ikke mer. Vel, dette var bare en drøm, men det er rart med den intuisjonen likevel. Det er ikke så dumt enkelte ganger å følge en følelse, selv om det ser ut til å være stikk imot sunn fornuft. Intuisjon er noe videnskapen ikke kjenner ordentlig til, og ikke kan kontrollere, men derfor skal man ikke si den ikke eksisterer.

The European Bridge Review

det nye internasjonale bridgetidsskriftet, som har en stab av verdens ledende bridgeskribenter som medarbeidere, har kommet ut med sitt første nummer. For bridgeinteresserte er det et vell av interessant stoff.

Tidsskriftet er skrevet på engelsk — er på 64 sider pluss omslag — og kan bestilles gjennom Bridgejournalens vanlige postgirokonto — 134 29. Prisen er kr. 25,— pr. år.

Vi kan skaffe Dem et gratis prøveeksemplar hvis De er interessert.

Mono-bridge

er et nytt, ganske fikst litet "bridgebord" for problemløseren. "Bordet" er ordnet slik at man ved hjelp av små klaffer kan sette opp alle mulige kortfordelinger — og det holder rede på hvor mange stikk hver side har fått.

Mono-bridge har et meget tiltalende utstyr, og anbefales på det beste for alle problem- og oppgaveløserne.

R. B.

Fra NORD til SYD

OSLOPOKALEN

Den tradisjonelle turneringen om Oslopokalen, som har vært arrangert hvert år siden 1934, ble spilt i Oslo i september og oktober. For første gang var Oslo krets arrangør. Turneringen har tidligere alltid vært arrangert av Forbundet, men man har funnet det mer naturlig at kretsen overtar arrangementet, all den tid det bare deltar klubber fra Oslo.

Turneringen ble spilt etter systemet alle mot alle, i to omganger. I første omgang spilte man to spill mot hvert annet lag, deretter ble de 17 beste lagene stående mens de andre var slått ut. Disse lagene spilte igjen to spill mot hvert annet lag, og resultatene for de to omgangene ble slått sammen.

Sinsen Bridgeklubb tok ledelsen til å begynne med, og var aldri senere truet. Forøvrig kom Realistene godt opp igjen — det ble en annenplass nøyaktig som ifjor, og deretter kom ABC. Astra ble nummer fire. Resultatene for de beste ble:

1. Sinsen	511
2. Realistene	482
3. A. B. C.	479
4. Astra	469
5. Kløverknekt	443
6. O. H. F.	438
7. BFS	436
7. Folkvang	436
7. Toppscore	436
10. Golia	426

Sinsen sikret seg dermed sin første aksje i den tredje Oslopokalen. Tidligere har ABC, Astra, Kløverknekt, Forcingklubben, Ruter To og Toppscore hver sin aksje. De to tidligere Oslopokalene er begge vunnet til odel og eie av Astra.

OSLO KRETS MIXTURNERING

Oslo krets tradisjonelle åpningsturnering — mixen — ble arrangert i begynnelsen av september. Denne gangen var det fru Solveig Bergh og Robert Larssen som vant, et godt stykke foran de andre. På annen plass kom fru Farup med W. B. Herseth på den plassen hvor hans svigerinne pleier å sitte. Følgende par fikk premier:

1. Fru Solveig Bergh—Robert Larssen	318
2. Fru Ingrid Farup—W. B. Herseth	307½
3. Fru Paasche—Bjarne Kjos	297½
4. Frk. Elli Henriksen—Jens Magnussen	294
5. Odd Syse og frue	289½
6. Fru Dagmar Haraldsen—Olav Wego	287

UAVGJORT MELLOM SØR-ØSTERDAL OG HEDMARK

Sør-Østerdal og Hedmark kretser spilte en interkretskamp med ti lag fra hver klubb i midten av oktober.

Hver krets stilte ti lag, og det ble spilt en kamp på 32 spill mot et lag fra motstandernes krets. Sør-Østerdal vant følgende seire:

Trysil 1—Hamar	43—36
Rena 1—Stange/Hein	56—27
Elverum 1—Briskeby	47—31
Koppang 2—Hamar 2	62—43
Rena 2—Romedal	58—19

Hedmark krets vant følgende kamper:

Stange/Hein—Ytre Rendal 1	63—47
KNA—Koppang 1	50—44
Brummunddal—Elverum 2	50—39
Br.dal/KNA—Ytre Rendal	41—36
Briskeby/KNAs damer—Trysil 2	57—40

Turneringen var meget vellykket.

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

"The Summer National Tournament" ble arrangert i Chicago i august. Resultatene ble:

Master Pair:

1. Ruth Gilbert—Leo Roet
2. Arthur Glatt—Albert Weiss

Master Teams:

1. A. Landy, Arthur S. Goldsmit, Jeff Glick, Sol Mogan and Bruce Gowdy.
2. Waldemar von Zedwitz, Oswald Jacoby, David Clarren, Jack Crause og Henry Chanin.

Master Mix Teams:

1. Mr. og Mrs. Solomon, Mrs. R. C. Young og Peter Leventritt.
2. Mrs. Helen Sobel, Charles H. Goren, Mrs. Margaret Wagar og John Crawford.

Men's Pair:

1. Charles H. Goren—Oswald Jacoby
2. Robert N. Nail—J. G. Ripstra.

ST. MORITZ

I St. Moritz, som vi vel kjenner best fra vinterolympiader og slikt, ble det i høst arrangert en internasjonal parturnering med deltagelse fra mange forskjellige land. Resultatene ble:

1. Schneider—Reithofer, Østerrike
2. Besse—Beguin, Sveits
3. Ottolenghi—Belli, Italia
4. Bovio—Minelli, Italia
5. Mme Behr—de Nexon, Frankrike

Så fikk vi da endelig engang se Schneider i internasjonal konkurranse etter krigen. Som kjent var han Jellineks makker og kanskje den beste spilleren på det østerrikske "Wunderteam" som gjorde så rent bord i internasjonale turneringer før krigen. Rapportene fra Østerrike etter krigen har gått ut på at Schneider er mer fenomenal enn noen sinne, men spørsmålet er bare om det virker slik fordi brøden i Østerrike ellers er gått tilbake. Dessuten var det ingen som visste hvor god han var i forhold til nåtidens toppspillere.

Seiren i St. Moritz behøver selvfølgelig ikke å bety noeenting, vi vet jo hvordan det er med parturnering. Men vi kjenner iallfall navnene på noen av de andre spillerne og vet det er gode saker. Besse og Beguin fra Sveits, som ble nummer to, er landets beste par (hva det nå enn sier oss), de to italienske parene på tredje og fjerde plass kjenner vi ikke, men Mme Behr og de Nexon kjenner vi desto bedre. Mme Behr var en av de beste spillerne på det franske damelaget i årets EM, og det sier ikke så lite når laget ble nummer to. Og de Nexon er president i det franske Bridgeforbundet. Han deltok for Frankrike i København ifjor, men kunne på grunn av arrangørplikter ikke delta i år.

Brev fra leserne

Finesse eller skvis?

Får jeg lov å spørre om redaktørens mening i dette spillet:

♠ K-kn-5
♥ D-kn-10-6
♦ 9-5-4
♣ E-6-3

♠ E-7-2
♥ K-5
♦ E-7-3-2
♣ K-7-4-2

Jeg spilte tre grand som Syd, og fikk ruter ut fra Vest. Øst tok damen som han fikk beholde, og fargen ble fortsatt til jeg stakk den tredje ruter med esset. Øst kastet en spar. Jeg gikk deretter på hjerterne, Vest stakk med esset, innkasserte sin siste ruter, og skiftet deretter til hjerter igjen. Jeg tok for hjerterne, Øst viste renons tredje gangen fargen ble spilt, og fortsatte så med kløver ess og konge. Vest hadde bare en kløver. Stillingen var nå:

♠ K-kn-5

♠ E-7
♣ 7

Jeg kunne telle fullstendig motpartens fordeling. Vest hadde startet med tre spar, fem hjerter, fire ruter og en kløver, og Øst med fire spar, to hjerter, to ruter og fem kløver. Nå satt Øst igjen med to spar og en kløver, mens Vest hadde tre spar.

Spørsmålet var om jeg skulle spille på at spardamen satt hos Vest eller hos Øst. Jeg valte å spille på at Vest hadde den, slo spar-esset og tok finessen, og gikk to betere, idet Øst hadde damen singel igjen ved siden av den stående kløveren.

Min makker bebreidet meg etterpå at jeg ikke hadde toppet sparene. Hvem har rett?

L. S.

Rent matematisk har nok Deres makker rett, idet Øst opprinnelig startet med fire spar mens Vest bare hadde tre. Sjansen for at Øst har spardamen er derfor fire mot tre.

At Øst har kastet to spar underveis har ingenting å si, han er faktisk skvis når De spiller den siste hjerteren, og må velge mellom å kaste fra spar eller kløver.

Red.

Får jeg lov til å spørre Dem om det beste meldingsforløpet i dette spillet:

♠ D-7-4-2
♥ 8
♦ 7-5-4-2
♣ 7-4-3-2

♠ 8
♥ E-D-kn-5-4-2
♦ E-K-D-9-8-6
♣ —

Vi kom helt galt avsted, idet meldingene med Øst som giver gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	3 ♥	pass	pass
pass			

mens fem ruter er helt opplagt.

Jeg er taknemlig for svar i neste nummer av Bridgejournalen.

A. K.

Jeg ville melde slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	2 ♠	pass	3 ♣
pass	3 ♥	pass	3 gr
pass	4 ♦	pass	5 ◇
pass	pass		

Syd er sterk nok til å kreve utgang på egen hånd, og bør derfor overmelde i motpartens farge for å sikre seg at meldingene ikke stanser. Nord må svare tre kløver — det eksisterer ikke avslag i denne situasjonen — og deretter viser Syd begge sine farger.

Det blir et skudd i mørke å melde seks ruter. Nord kan selvfølgelig ikke ta noe slem-initiativ, og Syd får aldri vite om at makker har fire ruter og singel hjerter.

Red.

Opplysende dobling eller straffedobling:

Er en dobling opplysende eller straffedobling i denne situasjonen:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♠	pass
pass	D		

Jeg satt Vest og passet, motparten fikk to spar, mens vi hadde tre hjerter i kortene (Parturnering). Makker bebreidet meg etterpå at jeg ikke hadde tatt meldingen ut når jeg ikke kunne bete to spar, men jeg forsvarte meg med at hans dobling måtte være straffedobling, siden han ikke doblet spar ved første anledning.

Hvem av oss har rett?

S. N.

Rent teoretisk er nok meldingen straffedobling, men særlig i parturnering bruker de fleste eksperter den likevel som opplysende

dobling, fordi det er den beste måten å gjenåpne meldingene på. Når motparten stanser på to spar, regner Nord med at den egne siden må ha et spill i kortene, og "gjenåpner" meldingene ved en dobling.

Det hele er bare et spørsmål om hvor ofte de to forskjellige situasjonene forekommer, og her seirer den opplysende doblingen stort. Det hender rett som det er at man vil gjenåpne meldingene i en slik situasjon, uten at man selv har noen god trumffarge, mens det er relativt sjelden det kan være aktuelt å straffedoble motstanderen på et så lavt trin uten at makker har meldt.

Hvis meldingene hadde gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♠	D		

ville situasjonen ha vært helt annerledes. Da må doblingen være straffedobling — Øst kan bare passe og overlate til sin makker å ta aksjon hvis Syd også skulle passe. Er Vest blank så har Øst—Vest likevel ingenting i kortene.

Red.

Resultatene i septemberkonkurransen:

Det ble denne gangen ny rekord i antall innsendte besvarelser, og feilprosenten var meget lav, tiltross for at det denne gangen var fire oppgaver. Spesielt oppgave nummer 18 har de fleste klart med glans. Følgende hadde helt riktige løsninger:

E. Andenes, Bjarne Bendixen, Thomas Th. Iveland, Finn Opsahl og Leo Tvedt.

Etter loddtrekning ble premien vunnet av *Bjarne Bendixen, Lillesand*, som bes komme med sitt ønske.

Stillingen i årskonkurransen er nå:

13 poeng: *Thomas Th. Iveland.*
12 poeng: *E. Andenes og Finn Opsahl.*
11 poeng: *Bjarne Bendixen.*
10 poeng: *O. R. Mæhle.*
9 poeng: *Leo Tvedt.*
8 poeng: *Thoralf Larsen og W. Ege-land.*

De nye lovene

Når de nye lovene kommer er det ingen dum idé å kjøpe seg et eksempel selv og studere dem inngående. De kan lett komme ut for situasjoner hvor De blir ilagt en for streng straff for Deres forseelse — og da er det godt å kunne de nye lovene og fortelle at straffen nå er en annen.